SVOBODA
Founded in 1893 in Jersey City, NJ
Published by the Ukrainian National Association

www.svoboda-news.com

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз

Рік 120, ЧИСЛО 34, П'ЯТНИЦЯ, 23 СЕРПНЯ 2013 РОКУ | 1893 | Vol. 120, No. 34, FRIDAY, AUGUST 23, 2013 | $1.00

Росія розпочала проти України торговельну війну

Дмитро Шурхало
Радіо „Свобода“

КИЇВ. – 14 серпня російські митники фактично заблькували весь український експорт до Російської Федерації, заявила Федерація роботодавців України. Російська митниця та українське зовнішньополітичне відомство утримуються від будь-яких коментарів. Натомість як російські, так і українські експерти припускають, що проблеми українських експортерів зумовлені не лише економічними, а й політичними причинами. Зокрема це може бути реакцією Москви на підготування угоди про створення зони вільної торгівлі між Україною та Европейським союзом.

Федерація роботодавців України звернулась до Прем'єр-міністра Миколи Азарова з проханням якомога швидше посприяти вирішенню проблем, які почали виникати в українських підприємств-експортерів на російській митниці. Ще наприкінці липня транспорт з українською продукцією на кордоні Росії безпричинно почали піддавати суцільній перевірці, включаючи вивантаження. А від 14 серпня продукція усіх українських виробників на російській митниці потрапила до категорії ризикованої.

„При цьому заходи попередження ризику були ще більше посилені. По суті, мова йде про повну зупинку українського експорту на невизначений час“, – наголошують у Федерації роботодавців. Там прогнозують, що, внаслідок зриву частини контрактів, збитки України можуть становити, залежно від розвитку подій, до 2-2.5 млрд. дол.

У Кабінеті міністрів у відповідь на заяву Федерації роботодавців заявили, що вживають заходів для ліквідування проблем у торгівлі з Росією. При цьому прес-секретар прем'єра Віталій Лук'яненко наголосив, що уряд „не треба підштовхувати до врегулювання таких ситуацій“.

Депутат-реґіонал Анатолій Кінах вважає, що проблеми українських підприємств зумовлені політичними причинами. „У постачанні української продукції в Росію дуже велика політична складова. Виходячи з того, що Україна незворотньо має намір вийти на підписання угоди з ЕС про асоціяцію і зону вільної торгівлі, ми повинні бути готові до того, що цей тиск буде підсилюватися. Необхідно відпрацьовувати заходи зі захисту своїх економічних інтересів“, – каже він.

Російські експерти також припускають, що проблеми українських підприємств на російській митниці можуть бути зумовлені саме близькими перспективами укладення угоди між Україною та ЕС про створення зони вільної торгівлі. Директор московського Інституту країн Співдружности незалежних держав (СНД) Костянтин Затулін зазначає, що, як і в ситуації з продукцією фабрики „Рошен“, проблеми українських підприємств полягають не

(Закінчення на стор. 4)

У США відзначено 1025-ліття хрещення Київської Русі

Під час Архиєрейської Літургії в Церкві св. Андрія Первозваного. (Фото: УПЦ в США)

Левко Хмельковський

САВТ-БАВНД-БРУК, Ню-Джерзі. – 1025-ліття хрещення Київської Русі урочисто відзначено 10 серпня в митрополії Української Православної Церкви в США. В соборі-пам'ятнику св. Андрія Первозваного Митрополит УПЦ в США Антоній і правлячий єрарх Західньої епархії Єпископ Даниїл у співслуженні 40 священиків відслужили архиєрейську Літургію св. Івана Золотоустого.

Владик зустрів вітанням при вході до храму настоятель о. Юрій Сівко. Було виголошене Пасторальне вітання Постійної конфе-

(Закінчення на стор. 3)

Українці Канади об'єдналися для будівництва Патріяршого собору

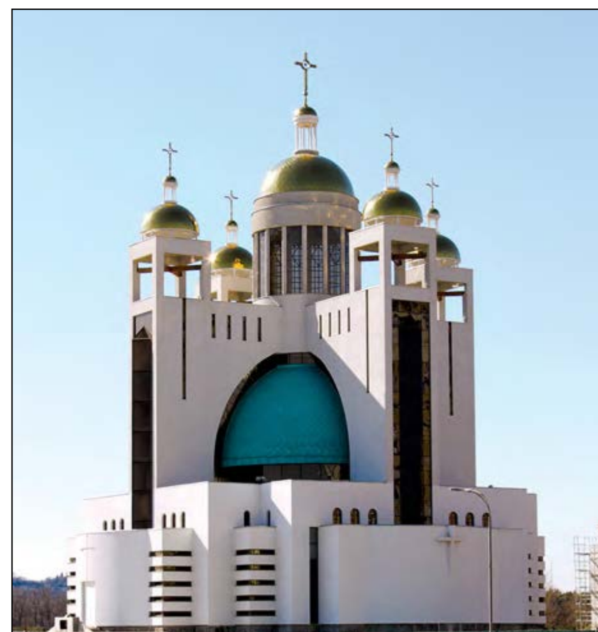
ТОРОНТО. – У 2002 році Синод єпископів Української Греко-Католицької Церкви (УГКЦ) вирішив збудувати у Києві собор Воскресіння Христового. Собор будують вже близько 11 років на лівому березі Дніпра. На будову зібрано і видано понад 12 млн. дол.

Будову було приведено до відповідного стану, щоб організувати прощу до Патріяршого собору та його освячення під час святкування 1025-річчя Хрещення Русі-України. Це святкування не означає, що будівництво собору закінчилося, бо залишається ще обсяг робіт на суму близько 2.5 млн. дол., щоб привести собор до стану, коли можна ропочати його внутрішнє оздоблення.

З нагоди святкування 1025-річчя Хрещення Русі-України та у рамках святкування Року віри в УГКЦ 17-18 серпня відбулася Всецерковна проща до Патріяршого собору Воскресіння Христового та його освячення.

З цієї нагоди, та у відповідь на прохання

(Закінчення на стор. 4)

Патріярший Собор Воскресіння Христового.

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

США спостерігають за суперечкою

КИЇВ. – Торговельна суперечка, що виникла між Україною і Росією, має вирішуватися згідно з вимогами Світової організації торгівлі (СОТ), заявив 20 серпня Посол США в Україні Джефрі Паєт. Дж. Паєт також наголосив „на дуже високому пріоритеті США щодо підтримки європейського вибору України". „Ми віримо, що в перспективі економічні інтереси України, інтереси українського народу найкраще задовольнить Угода про асоціацію з ЕС, включно з угодою про поглиблену і всеосяжну вільну торгівлю. Дуже важливо розуміти, що ця угода між Україною і Европою жодним чином не відвертає Україну від дуже важливих економічних, історичних, культурних взаємин з Росією", – наголосив Посол. *(Радіо „Свобода")*

Президент повернувся з відпустки

КИЇВ. – Президент Віктор Янукович 19 серпня повернувся до Києва після 42 днів відпустки, яку провів у Криму, у Мухалатці. Там він святкував свій 63-ий день народження. Під час відпустки В. Янукович підписав 28 законів України, 17 разів вітав спортовців з високими результатами на світових та европейських чемпіонатах, 16 разів вітав хліборобів з намолотом першого або другого мільйона тонн зерна, провів зустріч з Московським Патріярхом Кирилом, підписав шість поздоровлень, телефоном розмовляв з Президентом Росії Володимиром Путіним. *(Бі-Бі-Сі)*

Готують Угоду про асоціяцію

КИЇВ. – Кабінет міністрів України 12 серпня опублікував проєкт Угоди про асоціяцію з Европейським союзом. В Україні завершуються внутрішньодержавні процедури, пов'язані з підготуванням угоди до підписання. Міністерство юстиції оголосило, що проєкт Угоди про асоціяцію відповідає Конституції України, чинному законодавству та практиці здійснення договірних зобов'язань України. Угоду про асоціяцію з ЕС та зону вільної торгівлі плянується підписати у листопаді цього року на саміті Східнього партнерства у Вільнюсі. *(Бі-Бі-Сі)*

Бійка біля міської ради

КИЇВ. – Прокуратура Києва 20 серпня почала розслідувати бійку між депутатами парляменту і правоохоронцями, яка сталася 19 серпня біля стін міської ради. Голова фракції партії „Батьківщина" Арсеній Яценюк заявив, що внаслідок бійки травмовані опозиційні депутати Андрій Іванчук, Степан Кубів, Віталій Ярема і Едуард Леонов. На Хрещатику, біля будівлі міської ради, кілька тисяч прибічників опозиції вимагали розпустити її та призначити нові вибори. Врешті Київська рада звернулася до парляменту з проханням призначити дату виборів у Києві. За даними міліції, в акції взяли участь близько 3,000 осіб. *(Бі-Бі-Сі)*

У Єгипті – небезпечно

КИЇВ. – 14 серпня Міністерство закордонних справ України (МЗС) оприлюднило попередження про небезпеку перебування у Египті та запропонувало утриматися від поїздок до цієї країни без нагальної необхідности. Громадянам України, які відпочивають у курортних містах на узбережжі Червоного моря, з метою уникнення загрози безпеці рекомендовано перебувати на території готельних комплексів і не виїздити за їхні межі, уникати скупчення людей, не брати участи в акціях протесту, не вступати у суперечки з місцевим населенням. *(МЗС)*

Знищили пам'ятник УПА

РАВА-РУСЬКА, Львівська область. – Невідомі вночі з 19 на 20 серпня знищили пам'ятник Українській Повстанській Армії. Пам'ятник у вигляді жінки, яка розриває кайдани на руках, був відкритий у 2008 році.„Враховуючи, що сталися знищення пам'ятників українським героям на території інших населених пунктів західньої частини України, не виключено, що у Раві-Руській подібне знищення було вчинено з певних політичних мотивів", – вважає міський голова Рави-Руської Ірина Верещук. На місці події працює слідча група правоохоронців. *(„Українська правда")*

Знайшли 500-річну писанку

Марта Осадца

ЛЬВІВ. – У центрі міста археологи на глибині 5.5 метра відкопали писанку, якій щонайменше 500 років. Знахідка трапилася під руку пошуківцям під час робіт у водозбірнику з XV- XVI ст. Науковці припускають, що це може бути найдавніша писанка в Україні. У водозбірнику виявлено металеву тацю з гербом Львова приблизно XVIII ст. Серед інших предметів – керамічні горщики та чаші.

500-літня писанка. (Фото: zaxid.net)

Хрест над криницею

Хрест на місці, де 70 років тому в 60-метрову криницю кидали мирних селян.

Євген Цимбалюк

ПАЩИХА, Рівненська область. –У Сафатовій долині на хуторі Пащиха у 1940-их роках діяла диверсійна група енкаведистів, перевдягнених у форму вояків УПА. Від їхніх рук загинуло чимало мирних жителів. Вбитих кидали у криниці.

Коли ці криниці розчистили, на поверхню випливла правда про „загін" Сафата Панасюка та його істинне завдання. Тільки в Пащисі „спецотряд НКВД", очолений С. Панасюком, вбив 34 особи.

На вшанування пам'яті загиблих біля хреста на місці вбивства поминальну молитву виголосив 21 липня настоятель Свято-Хресто-Воздвиженської церкви Київського патріярхату о. Андрій.

Патріярша проща до Крилоса

Марта Осадца

КРИЛОС, Івано-Франківська область. – 3-4 серпня відбулася Патріярша проща до Крилоса з нагоди 1025-річчя Хрещення Русі-України та Року віри.

4 серпня Архиєрейську Літургію очолив предстоятель Української Греко-Католицької Церкви Патріярх Святослав у співслужінні з Архиєпископом і Митрополитом Львівським Ігорем (Возьняком), Архиєпископом і Митрополитом Івано-Франківським Володимиром (Війтишиним), Єпархом Сокальсько-Жовківським Михайлом (Колтуном), Адміністратором Коломийсько-Чернівецької єпархії, Екзархом Одесько-Кримським Василем (Івасюком) та Адміністратором Стрийської єпархії Тарасом (Сеньковим).

Під час Літургії відбувся чин відновлення хресних обітів, після чого паломники прийняли Євхаристію.

Після Літургії Патріярх Святослав нагородив патріяршими грамотами усіх тих, хто зробив внесок у розбудову Церкви, зокрема у відновлення древнього Галича та духовного центру Крилоса.

Під час Служби Божої в Крилосі. (Фото: ugcc.if.ua)

Шановні дописувачі!

Щоб прискорити опублікування в газеті Ваших статтей, листів та інших кореспонденцій, просимо надсилати їх до редакції електронною поштою на адресу svoboda@svoboda-news.com у форматі doc.

Владика Даниїл вітає на святі зведений хор чотирьох православних церков.

У США відзначено...

(Закінчення зі стор. 1)

ренції українських православних єпископів поза межами України. Відбувся також хресний хід довкола храму з зупинками для виголошення вічної пам'яті Патріярхові Мстиславові, Митрополитові Іванові Теодоровичеві та іншим єрархам, які упокоїлися біля храму. Відбулося Велике освячення води в каплиці Преображення.

По полудні в Українському культурному центрі Історично-наукового комплексу УПЦ в США у Сомерсеті відбулися обід і мистецька програма. У цій події брали участь близько 300 осіб. Офіційну частину відкрила директор Українського музею Наталя Гончаренко, яка надала слово Єпископові Даниїлові, котрий розповів про історичну подію Хрещення Київської Русі, її значення для України, особисте сприйняття християнства, а також прочитав вітання від Постійного представника України при ООН, Посла Юрія Сергеєва.

Генеральний консул України в Ню-Йорку Ігор Сибіга виступив з вітальною промовою. На святі був також віце-консул України Костянтин Ворона. Член дирекції Української Національної Федеральної Кредитової Спілки, голова Контрольної комісії Всеволод Саленко виголосив промову, у якій засудив спроби Російської Православної Церкви та її Патріярха Кирила надати святкуванню 1025-ліття Хрещення Київської Руси промосковского змісту (Московський патріярхат вважає УПЦ в США неканонічною Церквою), а також вручив Митрополитові Антонієві чек на 1,000 дол. – подарунок від кредитівки на потреби УПЦ в США.

В концертній частині свята виступили чотири хори (ці хори також співали на Службі Божій) з українських православних церков св. Андрія Первозваного (диригент Михайло Андрець), св. Юрія Переможця в Ярдвілі, Ню-Джерзі (диригент Інна Ніколюкіна), хор ім. Олександра Кошиця з церкви св. Володимира в Філядельфії (диригент Карен Мельник-Фераро), церкви св. Івана Хрестителя з Джонсон-Сіті, Ню-Йорк (диригент Мелоді Онисько). Хори виконали клясичні піснеспіви українських композиторів, а потім зійшлися у зведений хор і разом з залею заспівали духовний гимн „Боже Великий Єдиний" (диригент Михайло Андрець). З хорами зфотографувалися Митрополит Антоній та Єпископ Даниїл.

Учасники свята зустрілися біля Українського культурного центру (зліва): протопресвітер о. Юрій Касьянов, о. Іван Синевський, Віце-консул Костянтин Ворона, Митрополит Антоній, Єпископ Даниїл, Генеральний консул України в Ню-Йорку Ігор Сибіга, голова управи „Українського села" Оксана Лобачевська, головний фінансовий управитель Української Національної Федеральної Кредитової Спілки Зенон Галькович. (Фото: Левко Хмельковський)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

В. Медведчук тягне до Росії

КИЇВ. – Віктор Медведчук, провідник руху „Український вибір" та один з ймовірних кандидатів у президенти на виборах 2015 року, 19 серпня заперечив свою причетність до скандальної стратегії тиску Росії на Україну для її вступу в Митний союз. Текст цієї стратегії, яку нібито розробили за участі В. Медведчука і поклали на стіл Президента Володимира Путіна, оприлюднила газета „Дзеркало тижня". В письмовому коментарі Радіо „Свобода" В. Медведчук заявив: „Моя діяльність і діяльність руху „Український вибір" є абсолютно відкритою. Сам я продовжую наполягати, що вступ до Митного союзу є безальтернативним варіянтом для економіки України сьогодні й завтра". *(Радіо „Свобода")*

Освятили пам'ятник І. Білозорові

ЛЬВІВ. – 19 серпня на Личаківському цвинтарі освятили надмогильний пам'ятник українському композиторові, авторові понад 100 українських пісень Ігореві Білозорові, який був керівником і солістом ансамблю „Ватра". 8 травня 2000 року І. Білозора у центрі Львова побили і він помер. Пам'ятник у вигляді білого ангела зроблено з мармуру, який син Андрій Білозір вибирав в Італії, а постамент – з житомирського ґраніту. *(Радіо „Свобода")*

На кордоні досягнули згоди

КИЇВ. – Після того, як Міністерство доходів України і Федеральна митна служба Росії провели переговори, Митна служба Росії 20 серпня повернулася до штатного розмитнення українських товарів. У ході переговорів була досягнута принципова домовленість недопущення подібних ситуацій, обмін інформацією між митними органами двох країн, проведення двосторонніх консультацій, вироблення спільних підходів. *(„Українська правда")*

Вивчатимуть чужинські мови

КИЇВ. – 52 відс. українських п'ятиклясників обрали німецьку мову як другу чужоземну, російську мову обрали трохи понад 23 відс., французьку – 14 відс., польську – 1.6 відс. та еспанську – 1.2 відс. Про це повідомив 20 серпня Міністер освіти і науки України Дмитро Табачник. З першої до 9-ої кляси на вивчення другої чужоземної мови відведено 18 годин, у 10-11 клясах на вивчення другої чужоземної мови відводитиметься ще по три години. Загалом на вивчення чужоземних мов в школі передбачено 38 годин (за старою програмою було 25.5 годин). *(„Українська правда")*

Перемогла у конкурсі

ГУРЗУФ, Крим. – 12-річна киянка Софійка Тарасова перемогла у міжнародному конкурсі юних виконавців „Дитяча нова хвиля", фінал якого відбувся у Міжнародному дитячому центрі „Артек" 18-20 серпня. Вона одержала нагороду „Кришталева хвиля" і стане гостею дорослої „Нової хвилі" в Юрмалі, Латвія, в 2014 році. Друге місце поділили Павлина Скрабіте з Литви і Діяна Хітарова з Росії. Третьою стала Сабіна Мустаєва з Узбекистану. У фіналі виступали 16 виконавців з 11 країн. Оцінювало виступи журі під головуванням композитора Ігоря Крутого. С. Тарасова також недавно виграла право представляти Україну на „Дитячому Евробаченні-2013". Вона вчиться у гімназії ім. Лесі Українки в Києві. *(УНІАН)*

Врожай буде рекордний

КИЇВ. – Цьогорічний урожай зернових в Україні може стати найвищим за роки незалежности. Очікується, що буде зібрано 57-62 млн. тон зерна, а середня врожайність становитиме 30.8 центнера з гектару. „Але великого зниження цін на хліб та крупи на прилавках очікувати не варто", – заявив 20 серпня директор інформкомпанії „ПроАґро" Микола Верницький, зазначивши, що ціни на зерно вже зрівнялися з собівартістю, тож дешевшати вже просто нікуди. Овочі дешевшають вже протягом місяця, ціни впали на 46.1 відс. У вересні стануть набагато доступнішими помідори, перець, цибуля та картопля, у вересні впадуть ціни на яйця, курятину, яловичину. *(Бі-Бі-Сі)*

АМЕРИКА І СВІТ

АНБ зловживало повноваженнями

ВАШІНҐТОН. – Згідно з повідомленням газети „Вашінґтон Пост" від 16 серпня, Аґентство національної безпеки (АНБ) США щороку припускається тисячі порушень права людини на захист приватного життя і багато разів перевищувало свої повноваження після 2008 року, коли Конґрес наділив це важливе відомство новими, більшими правами. Переважно порушення стосувалися несанкціонованого стеження на території США за американцями чи чужинцями, котрі становлять зацікавлення для спецслужб. Щоправда, мова йде не лише про серйозні порушення, але й про друкарські помилки, які спричинили випадкове перехоплення електронної пошти та телефонічних дзвінків, повідомила газета, посилаючись на таємні документи, раніше надані редакції колишнім контрактником АНБ Едвардом Сновденом. *(„Голос Америки")*

Дж. Кері заспокоїв бразилійців

БРАЗИЛІЯ, Бразилія. – Перша офіційна поїздка до Бразилії 14 серпня Державного секретаря США Джона Кері пов'язана з підготуванням візити Президента цієї країни Ділми Русеф до США у жовтні цього року. Але також важливою для двосторонніх взаємин була заява Дж. Кері, що Бразилія та інші союзники США у Латинській Америці отримають докладні роз'яснення щодо електронного стеження, яке США ведуть в рамках боротьби з тероризмом. Дж. Кері закликав Бразилію не допустити, щоб оприлюднення інформацій про таємні програми США неґативно позначилося на торговельних, культурних і дипломатичних зв'язках між США і Бразилією. *(„Голос Америки")*

Безробіття зменшується

ВАШІНҐТОН. – 15 серпня адміністрація Президента Барака Обами повідомила, що минулого тижня за державною допомогою звернулося 320 тис. людей, тобто на 15 тис. осіб менше, ніж тиждень раніше. Це означає, що працедавці менше звільняють своїх працівників. Проте нові місця праці з'являються все ще дуже повільно. Цього року на роботу щомісяця приймали пересічно 192 тис. осіб. Нові місця праці допомогли зменшити кількість безробітних у липні до 7.4 відс. Це найнижчий рівень безробіття за майже п'ять останніх років. Однак, воно все ж перевищує традиційний рівень – 5-6 відс. *(„Голос Америки")*

США нічого не нав'язують Єгиптові

ВАШІНҐТОН. – 15 серпня Президент Барак Обама, перебуваючи на тижневих вакаціях у штаті Масачусетс, зробив заяву про ситуацію в Єгипті і реакцію США на зріст насильства в тій країні. Зокрема він повідомив, що США скасували спільні з Єгиптом великомаштабні військові навчання „Bright Star", які відбувалися кожні два роки на вже постійній основі. При цьому Б. Обама зазначив, що США не можуть визначати майбутнє Єгипту і займати чиюсь сторону в теперішньому кривавому конфлікті в Каїрі. „Нам потрібний мирний, квітучий Єгипет, це в наших інтересах", – сказав Президент Б. Обама і нагадав довгу історію дружніх взаємин Вашінґтону і Каїру. *(„Голос Америки")*

Фантастика стає реальністю

ЛОС-АНДЖЕЛЕС, Каліфорнія. – Каліфорнійський мільярдер Елон Маск представив свій проєкт „транспорт майбутнього". Його система під назвою „Hyperloop" („Гіперпетля") передбачає створення працюючої на сонячних батареях мережі протиударних капсул, які зможуть доставляти пасажирів з Сан-Франциска до Лос-Анджелесу (600 кілометрів) всього за пів години. У своєму блозі Е. Маск, голова компанії з виробництва електромобілів „Tesla Motors Inc", докладно описав, як повинна працювати придумана ним система, яка, у разі успішного втілення, зробить революцію в сфері міжміських перевезень. Однак, насамперед, треба буде розв'язати питання, пов'язані з безпекою транспорту та фінансуванням проєкту супер-труби. *(„Голос Америки")*

В. Кличко збільшує свою політичну вагу

КИЇВ. – Виступаючи в програмі українського телевізійного „5-го каналу" 9 серпня, депутат Верховної Ради (позафракційний) Олесь Доній заявив, що провідник партії УДАР Віталій Кличко був би оптимальним кандидатом у президенти від опозиції, якби вибори відбувалися прямо тепер.

За словами О. Донія, чинна влада плянує продовжити свої повноваження „до безмежжя": „Вони не хочуть керувати лише п'ять років, вони плянують, як мінімум, два терміни нинішнього президента, а потім, можливо, два терміни ще для його сина". Депутат переконаний, що це буде згубно для України.

„Не є секретом, що я симпатизую не просто Віталієві Кличкові та його команді, але навіть вважаю, що він як кандидат на президентську посаду від опозиції має найбільше електоральне поле, – ствердив О. Доній. – Тобто тут йдеться не про мою персональну симпатію, а про політтехнологічний розрахунок. Адже у нас змагання у президентських кампаніях значною мірою відбуваються між україномовними і російськомовними полями. В даному випадку Кличко має значно більший простір для залучення додаткових союзників, ніж будь-хто з інших претендентів".

На запитання, чи навіть у Юлії Тимошенко менший електоральний простір, О. Доній відповів: „Соціологія свідчить, що у Юлії Тимошенко, на жаль, уже дещо й неґативний рейтинґ. Вона є єдиним кандидатом від фракції „Батьківщина", але спільним кандидатом від всієї опозиції, мені здається, що найправильніше було б визначити Кличка. Це був би найбільш переможний варіянт для президентської кампанії. Принаймні зараз соціологія свідчить про це", підкреслив О. Доній.

Запитання журналістів, чи не є УДАР і В. Кличко альтернативою, яку готує „група Льовочкіна-Фірташа", О. Доній переадресував В. Кличкові, але наголосив, що фракція УДАР доводить свою опозиційність практичною діяльністю.

За словами О. Донія, УДАР має можливість залучити не лише україномовний електорат, на який орієнтується решта опозиції, а й російськомовний. *(„Українська правда")*

Білий Дім про діяльність спецслужб

ВАШІНҐТОН. – Президент США Барак Обама оголосив, що його Адміністрація робить кроки у тому напрямкові, щоб інформувати громадськість про антитерористичні програми Аґентства національної безпеки (АНБ).

На прес-конференції 9 серпня Б. Обама оприлюднив юридичну підоснову програми АНБ зі збору даних про телефонні розмови. Адміністрація Президента Б. Обами опублікувала два документи, один з яких пояснює, що програма зі збору даних про телефонні розмови юридично обґрунтована параграфом 215 Патріотичного акту, який дозволяє урядові збирати „речові матеріяли", пов'язані з розслідуванням.

Другий документ описує розвідувальну діяльність АНБ, спрямовану на чужоземних громадян. Окрім публікації документів, Б. Обама заявив на прес-конференції, що Білий дім разом з Конґресом мають намір переглянути деякі пункти Патріотичного акта, зокрема параграф 215, а також Закон про нагляд за діяльністю чужоземних спецслужб, який надає АНБ право стежити за чужоземними громадянами.

Для того, щоб забезпечити підзвітність спецслужб і зробити громадськість в більшій мірі інформованою щодо їхньої діяльности, Білий Дім має намір призначити неурядову комісію для перевірки розвідувальної діяльності спецслужб. Комісія також надасть звіт про те, як впливають програми спостереження спецслужб на зовнішню політику США.

На прес-конференції було також оголошено, що найближчими днями буде створено інтернет-сайт, на якому можна буде довідатися подробиці про діяльність американських спецслужб. Таким чином, уряд США має намір зробити роботу спецслужб більш відкритою для громадськости. *(„Кореспондент")*

Українці Канади...

(Закінчення зі стор. 1)

Предстоятеля УГКЦ до всіх людей доброї волі, православних і католиків в Україні та поза її межами, провідні українські організації Канади об'єдналися і спільно започаткували проєкт збору фондів на добудову Патріяршого собору.

„Це дуже символічно, що широкий спектр різних українських організацій активно об'єднався навколо розбудови духовного центру, щоб будувати своє майбутнє і майбутнє всієї громади на міцному камені Христової віри, яку так віддано пронесли крізь століття наші батьки та прадіди", – зауважив президент Конґресу Українців Канади Павло Ґрод.

„Собор єднає всіх, – зазначив голова наглядової ради будівництва собору Владика Йосиф Мілян. – На рахунки собору надходять гроші не тільки від греко-католиків, а й від людей доброї волі різних віросповідань, різних конфесій".

„Ми бажали б, щоб і ваше ім'я було повсякчас згадуване в числі фундаторів та жертводавців храму цього, а ми в своїх молитвах до Господа нашого Ісуса Христа разом з усією Церквою будемо просити Божого милосердя для Вас, Вашої громади і Вашої сім'ї, щедрих Божих ласк та опіки Пресвятої Богородиці в усі дні Вашого життя", – йдеться у листі-зверненні Предстоятеля УГКЦ.

Детальнішу інформацію про цю ініціятиву можна знайти за адресами: www.kyivsobor.ugcc.org.ua, http://proshcha.ugcc.org.ua або http://cufoundation.ca/sobor-fund-about.

Пожертви можна внести на рахунки Канадської Української Фундації (КУФ): ч. 66893 в кредитівці „Будучність" (BCU), ч. 622324 в Українській кредитівці (UCU), на інтернет-сторінці КУФ: www.cufoundation.ca/sobor-fund-donation, або вислати чек з позначкою CUF на адресу: CUF Sobor Fund, UCU, 145 Evans Ave., Etobicoke, Ontario, M8Z 5X8 Canada.

Пожертви понад 50 дол. будуть підтверджені довідкою для звільнення від податку і листом-подякою від УГКЦ, а жертводавці, які дадуть понад 1,000 дол., отримають в дар книгу „Реймське Євангеліє Анни Ярославни". Щодо цільових пожертв можна звертатися на тел.: 416-766-5812.

КУК

Росія розпочала...

(Закінчення зі стор. 1)

так в економічній, як у політичній площині.

„Будь-які заборони, що виникають між Україною та Росією, часто є наслідком обраного Україною зовнішньополітичного курсу. Вона намагається приєднатися до зони вільної торгівлі з ЕС і при цьому ігнорує економічні інтереси у взаєминах з Росією та іншими країнами Евразійського союзу", – зазначає К. Затулін.

При цьому, за його словами, апелювання до норм Світової організації торгівлі у даному випадку безперспективне.

У свою чергу, російський політолог Сергій Марков пояснює проблеми українських експортерів тим, що Україна інтеґрується з ЕС і тим самим руйнує зону вільної торгівлі СНД. Тому створення зони вільної торгівлі між Україною та ЕС приведе до подальшого погіршення економічних взаємин між Києвом та Москвою. „Росія буде змушена зачинити свої ворота для товарів з української території", – стверджує С. Марков.

На засіданні Кабінету міністрів Прем'єр-міністер М. Азаров наголосив на тому, що підписання Угоди про асоціяцію між Україною та ЕС не перешкоджає поглибленню взаємин з Митним союзом у рамках розширення вже існуючої зони вільної торгівлі СНД.

Вітаємо з Днем Незалежности України!

Шановні співвітчизники!
Дорогі друзі!
Сердечно вітаю Вас з 22-ою річницею Незалежности України!

24 серпня 1991 року здійснилася мрія багатьох поколінь українців мати вільну і незалежну державу. Ця дата назавжди увійшла в історію України, започаткувала нову епоху в житті її народу. Протягом часу, що минув, перед Україною поставали численні виклики у сфері державотворення. Досвід їх успішного подолання, досвід докорінних реформ, досвід побудови сучасної демократичної держави та гармонійного, толерантного суспільства зробив народ України сильнішим, мудрішим та впевненішим у собі.

Фундамент нашої державности міцно тримається, у тому числі, на камені, закладеному українською закордонною громадою. В Україні високо цінують Ваш непересічний внесок у зміцнення зв'язків держави з навколишнім світом, у збереження й розвиток національної культури, української мови та духовного світу українців.

Ґарантія сили та впливу закордонного українства – у нерозривності зв'язку з рідною землею, з країною, що дала багатьом з Вас дорогу в життя. Міністерство закордонних справ України в міру наявних ресурсів надаватиме вам у цьому належне сприяння.

Від щирого серця зичу вам міцного здоров'я, родинного благополуччя та щедрої долі! Нехай Господь Бог оберігає вас та надихає на добрі справи в ім'я України!

З святом вас!

Леонід Кожара,
Міністер закордонних справ України

Дорога українська громадо!

Щиро вітаю Вас з 22-ою річницею Незалежности України!

День 24 серпня 1991 року став поворотною віхою в історії нашої держави. У цей день волею українського народу було відновлено державність і суверенітет України.

Тривалим і тернистим був шлях українців до національного, духовного, культурного відродження у єдиній соборній і суверенній державі.

Навіть після втрат державної самостійности в нашому народі ніколи не згасала надія на її відновлення. Вона додавала сили і наснаги наступним поколінням українців у боротьбі за вільну, незалежну і соборну Українську державу. Вона допомагала українському народові вистояти в найбільш буремні періоди XX ст., пройшовши крізь горнило голодоморів і репресій, вчинених сталінським режимом, гітлерівської навали та інших лихоліть.

Користуючись цією нагодою, хочу висловити слова найглибшої пошани кожному українцеві, який не полишає зв'язку з рідною землею. Україна – це те, що нас об'єднує , де б ми не жили. А наша єдність – це запорука успіху України як сильної, незалежної, демократичної держави.

Консолідована підтримка і допомога з боку українців Америки є надзвичайно важливими саме зараз, щоб спільними зусиллями забезпечити повноцінну інтеґрацію України в об'єднану европейську родину вільних, процвітаючих, демократичних держав та зміцнювати стратегічне партнерство України з Сполученими Штатами Америки.

То ж нехай дух єдности, взаємоповаги і любови до рідного краю надихає всіх нас на подальші звершення на благо України, українського народу та українсько-американських взаємин.

З глибокою повагою,

Олександер Моцик,
Посол України в США

Шановні українці Канади, дорогі співвітчизники!

Напередодні Дня Незалежности України хочу звернутися до кожного з Вас з словами щирого привітання. У цьому році ми святкуємо 22-гу річницю становлення нашої молодої держави і водночас відзначаємо 1025-річчя Хрещення Київської Руси. Ці дві пам'ятні події об'єднують древню історію, культуру та традиції українського народу з сучасним днем становлення молодої української демократії. Нам усім є чим пишатися і нам усім є над чим працювати. Наш народ пройшов складний шлях до відновлення державности. У нас є наша власна держава, лише треба зробити її такою, якою її бачили покоління українців, які мріяли про свою Україну, віддали своє життя за волю.

Звертаюся до всіх українців, друзів та прихильників України з закликом стати засновниками нової традиції – 24 серпня, у день народження нашої Незалежної держави чи історичної батьківщини ваших батьків і дідів одягнути українське – вишиванку, або мати на собі хоч невеличкий тризуб чи просто синьо-жовту стрічку, краватку чи прикрасу. Прикрасимо відповідно хату чи авто. Покажімо всі разом, що це – наше спільне і справжнє свято! Нехай Ваш сусід або колеґа по роботі, або просто людина, що йде назустріч на вулиці, побачить, що Ви – українець і пишаєтесь цим!

24 серпня в столиці Канади – Отаві, над мерією буде піднято Національний прапор України. На ґанку біля федерального Парляменту відбудеться урочиста церемонія зміни Почесної варти, присвячена Дневі Незалежности України. Посольство України відкриє свої двері для всіх мешканців Отави та гостей столиці, щоб разом з нами відсвяткувати День Незалежности.

Впевнений в силі нашої єдности та в готовності на подальшу плідну співпрацю задля процвітання України та української громади.

З святом вас! Слава Україні!

Вадим Пристайко,
Посол України в Канаді

УАКРада підтримала проєкт „Крути"

НЮ-ЙОРК – Президія Української Американської Координаційної Ради (УАКРада) 13 серпня вирішила підтримати проєкт „Крути", яким відає Міжнародний Благодійний фонд „Смолоскип" у Києві.

Управа УАКРади призначила 3,000 дол. на перевидання брошури видавництва „Смолоскип" про бій під Крутами в січні 1918 року. Відвідувачі музею біля залізничної станції Крути дістають цю 64-сторінкову брошуру безкоштовно. „Протягом останніх п'яти років 5,000 таких брошур розходиться щороку в Крутах і Києві на Аскольдовій могилі, де поховано 28 крутянців", – сказав керівник Благодійного фонду „Смолоскип" Осип Зінкевич і додав, що цього року треба було видати 6,000 примірників. Ці витрати покрили члени і прихильники УАКРади.

„Управа УАКРади вважала, що цей проєкт „Смолоскипа" варто підтримати, – пояснив президент УАКРади Ігор Ґавдяк. – Бій під Крутами був забороненою темою в СРСР. В Україні все ще багато людей не знають про нього. Це одна з трагічних сторінок нашої історії, але вона не повинна залишатися білою плямою в незалежній Україні. Маю надію, що американські туристи в Україні заїжджатимуть до станції Крут і братимуть з собою родичів і знайомих-українців".

І. Ґавдяк додав, що УАКРада вже вдруге фінансово підтримує опублікування популярних брошур про бій під Крутами. „Раніше видані брошури усі розійшлись, що свідчить про зацікавлення історією української революції. Я вважаю це конкретною допомогою діяспори Україні", – сказав він.

Управа УАКРади

АМЕРИКА І СВІТ

„Братів-мусульманів" можуть заборонити

КАЇР, Єгипет. – Тимчасово виконуючий обов'язки Прем'єр-міністра Єгипту Гасем Баблауї у своєму виступі 16 серпня запропонував офіційно розпустити ісламістський рух „Брати-мусульмани". Того дня в Каїрі сталася нова збройна сутичка між радикалами з цього руху і поліцією, в якій загинув син духовного провідника руху Мохаммеда Баді. Всього у висліді триденних сутичок між прибічниками поваленого Президента Єгипту Мохаммеда Мурсі і силами безпеки країни загинуло майже 800 осіб. Заарештовано понад 1,000 членів руху „Брати-мусульмани". З приводу цих останніх кривавих подій у столиці Єгипту Білий Дім у своїй заяві підкреслив: „Сполучені Штати рішуче осуджують застосування сили проти протестувальників у Єгипті. Ми висловлюємо співчуття родинам убитих і тим, хто був поранений. Ми повторно закликали єгипетську армію і сили безпеки проявити стриманість, а уряд – шанувати загальні права своїх громадян, як ми й закликаємо демонстрантів протестувати мирно. Насильство лише зробить важчим просування Єгипту на шляху до стабільности і демократії". *(„Кореспондент")*

Місто, яке Англії не личить

ЛОНДОН. – Найпаскуднішим містом Великобританії визнано Гемел-Гемстед, розташований на сході країни. Такий вислід онлайн-опитування на вебсайті „Crap Towns Returns". Це ствердили 785 з усіх 3,000 учасників дослідження. За результатами опитування незабаром вийде друга книжка з серії „Crap Towns". Перша вийшла в 2003 році й описувала 50 найгірших для постійного замешкання міст Великобританії. *(„Кореспондент")*

Тут жив пророк Авраам

СТАМБУЛ, Туреччина. – Неподалік південнотурецького міста Кіліс археологи виявили „загублене місто" бронзового періоду, в якому, за припущеннями вчених, міг жити біблійний пророк Авраам. Розкопи тривали протягом трьох сезонів, тож були знайдені ще й інші цінні речі – зокрема клинописні таблички і печатки хетських царів. Документи, що стосуються 3000 року до нашої ери, свідчать про важливість цього міста і про те, що воно, можливо, було столицею. Вчені гадають, що це могло бути стародавнє місто Улліс. Але для остаточних висновків потрібні докладніші дослідження. *(„Кореспондент")*

Сирійці втікають до курдів

БАГДАД, Ірак. – До іракського Курдистану несподівано прибули тисячі сирійських біженців. Це сталося після кількатижневих боїв між ісламістськими повстанцями та курдами в північному районі Сирії. Виступаючи в Женеві, представник верховного комісара ООН з питань біженців Адріян Едвардс заявив, що лише 15 серпня через міст на річці Тигр до Пешхабуру в іракському Курдистані перейшло 750 біженців. Після них через міст перейшло ще майже 7,000 людей. Більшість нових біженців – це жінки, діти і старші віком особи. Хвиля біженців прийшла в час запеклих боїв між силами сирійських курдів і пов'язаним з „Аль-Кайдою" угрупованням „Фронт аль-Нусра", яке також бореться з військовими частинами, відданими президентові Сирії Башару аль-Асадові. Сирійські курди намагаються стояти осторонь громадянської війни в Сирії, займаючись влаштуванням життя у своїх містечках і селах. На території Іраку вже перебуває понад 150 тис. сирійських біженців, для яких створено тимчасові анклави. *(„Кореспондент")*

Болюче курдське питання

СТАМБУЛ, Туреччина. – 17 серпня Міністерство закордонних справ Туреччини спростувало інформацію, нібито керівництво країни готове підтримати ідею створення курдського автономного району на території Сирії. Разом з тим прес-секретар міністерста Левент Гюмрюкч сказав, що після того, як у Сирії буде створений новий парламент, Туреччина з повагою поставиться до будь-яких рішень, котрі будуть прийняті демократичним шляхом. *(„Кореспондент")*

Україна – нашими очима

Дивитися на сьогоднішню Україну „нашими" очима, тобто з погляду світового українства, означає бачити в ній, окрім довгої низки прикрих деталів, пов'язаних з хибною діяльністю Президента Віктора Януковича, ставленика напівбайдужої-напіввороожої до незалежної Української держави Партії Реґіонів, ще й ознаки глибші, позачасові, позаситуаційні, котрі й дають підстави ставитися до 22-річчя відновлення її державної незалежности як до великого свята.

Кожне народне свято – це завжди піднятий над буденністю стан соборної душі нації, стан її духу. Тим вище підноситься над часом і його приземленими проблемами свято свят – День Незалежности, день торжества історичної справедливости, до якого вела довга дорога боротьби і величезних жертв. Велич цієї боротьби, свята чистота цих жертв ставлять Україну на таку духовну висоту, з якої жалюгідна антиукраїнська метушня „реґіоналів" видається скороминущим епізодом, не вартим уваги, принаймні – не вартим того, щоб ми переоцінювали їхню здатність повернути назад колесо історії і поновно позбавити Україну свобідного життя і свобідного розвитку.

Разом з тим – і це дуже жаль – святковий настрій на порозі 22-річчя відродженої України немалою мірою затьмарений тривогою, затінений сумними фактами та нездоровими явищами, які, з вини з Януковичевого „султанату", набувають все ширшого маштабу і які, що особливо прикро, шкодять міжнародному авторитетові України і її потенційній ролі у світовому співтоваристві.

Що ж вважати найсуттєвішим у трьох роках президентства Віктора Януковича? Не ще більше і кари гідне збагачення олігархату на тлі збіднення більшости населення, не вивищення президентської „сім'ї" над усією державною системою, не традиційне для понищеної чужими імперіями української ментальности хитання між московською азійщиною і цивілізованим світом – усе це зле, але відоме, яке, піддається політичній і психологічній аналізі й, отже, може бути зміненим. Але набагато гіршим, таким, що, швидше за все, може виявитися незворотнім, є те, що В. Янукович веде протягом цих останніх трьох років політику, котра не відохочує, а заохочує Москву до поновного підкорення України російським неоімперським інтересам.

У зв'язку з цими немудрим назадництвом, котре не дає Україні можливости обома ногами утверджуватися на ґрунті суверенного розвитку, належить підкреслити одну незаперечну істину – що ні Україна, ні світове українство ніколи не діяли як вороги Росії. Завжди все було і є нині навпаки: Росія незмивною плямою затаврувала себе як лютий, смертельний ворог всього українського. Завжди було так, що Росія виступала як завойовник, як окупант, як варвар, а Україна тільки захищалася, тільки чинила опір.

Ми радо візьмемо ці свої слова назад, якщо вособлений у Президенті Володимирові Путінові московський режим відмовиться від політики великодержавного шовінізму і визнає за Україною право дивитися на власну історію власними, українськими очима, якщо зречеться авантюрного економічно-політичного тиску на Україну з метою перетворити її на колонію під лукавим претекстом Митного чи інших союзів, якщо дасть Україні спокій з її суверенним геополітичним, цивілізаційним вибором, якщо нарешті зрозуміє, що День Незалежности в Україні – це не те свято, котре триває лише один день.

Чи зрозуміє Москва, що вона ніколи не мала цінностей, котрі можна було б протиставити свободі й незалежності України?

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Газета заснована у 1893 році — Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич
Редактори: Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by
the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800 — **E-mail:** svoboda@svoboda-news.com
Fax (973) 644-9510 — **Website**: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:
Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата: $65.00 на рік, $40.00 на півроку.
Для членів УНСоюзу – $55.00 на рік, $35.00 на півроку.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda".
Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ"	
Адміністрація / Оголошення	Володимир Гончарик
	☎ (973) 292-9800 x 3040 **Fax** (973) 644-9510 **E-mail** adukr@optonline.net
Передплата	Володимир Гончарик
	☎ (973) 292-9800 x 3042 **E-mail** subscription@svoboda-news.com

ІСТОРІЯ

Причинок до історії „Українського Юнацтва"

Роман Ференцевич

70 літ тому, у липні 1943 року, Друга світова війна була в повному розпалі. Війська гітлерівської Німеччини зазнали нищівної поразки у битві з совєтською армією на Курській дузі, а військові з'єднання західніх союзників здійснили успішну повітряно-морську десантну операцію на італійському острові Сицилія. З того часу аж до остаточної капітуляції 8 травня 1945 року збройні сили нацистської Німеччини були змушені дотримуватися вже лише оборонної стратегії.

Відкриття нового фронту на півдні Европи вимагало поповнення особового складу німецького війська. Але Німеччина вичерпала всі свої людські резерви і, щоб зарадити тій ситуації, почала творити військові формації з людського потенціялу окупованих нею територій. Так 1943 року в Дистрикті „Галичина", який входив до складу тодішньої Генеральної Губернії, було зформовано Дивізію „Галичина", а в березні 1944 року нацистська влада почала набирати українську молодь – юнаків і дівчат віком 15-18 років – до протилетунської оборони. Якщо хлопці були розвинуті, як на свій вік, статури, то приймали й 14-літніх. Це напіввійськове формування стало відоме під популярною назвою „Українське Юнацтво".

Історіографія виникнення українських військових з'єднань у час Другої світової війни – зокрема таких, як Українська повстанська армія „Поліська Січ", Українська Повстанська Армія та Дивізія „Галичина", відносно багата. Але, на жаль, того не можна сказати про історію формації „Українське Юнацтво". За останні 69 років на цю тему було опубліковано фактично лиш три книжки: Зенона Зеленого „Українське юнацтво в вирі Другої світової війни" (Торонто, 1965); Тиміша (Тимотея) Білостоцького „Спогади" (Ню-Йорк, 2000); та збірка спогадів за редакцією Сергія Шнерха „Обмануті надії" (Львів, 2004). Окремий розділ про „Українське Юнацтво" міститься в книзі Андрія Боляновського „Українські військові формування в збройних силах Німеччини" (Львів, 2003), а осібні статті були надруковані принагідно в журналі „Вісті комбатанта" та газеті американських українців „Свобода".

Тут треба зазначити, що кампанію за вербування української молоді до формації протилетунської оборони нацистські окупаційні чинники розпочали самочинно, без відома чи консультацій з Українським Центральним Комітетом (УЦК), хоча на афішах з закликами вставати в ряди тієї формації підступно подали підписи УЦК та Боєвої Управи, яка займалася набором добровольців до Дивізії „Галичина". Ставши перед таким доконаним фактом, голова УЦК проф. Володимир Кубійович призначив співробітників тієї установи, досвідчених виховaтелів молоді З. Зеленого, Т. Білостоцького та Ольгу Кузьмович референтами для справ тих юнаків і юначок та для їх захисту перед німецькими військовими наставниками. Духовних опікунів очолив о. Северин Сапрун.

Книги З. Зеленого та Т. Білостоцького включать деякі фактичні дані про структуру, дислокацію, життєві умови та проблеми, на які натрапляли ці підлітки, бо обидва автори вели, по змозі, щоденники, які їм вдалося зберегти і використати після війни. Весь інший друкований досі матеріял про „Українське Юнацтво" має радше мемуарний характер. До речі, зацікавлені можуть завантажити згадані книги зі всесвітньої електронної мережі.

На початку нинішнього року ця мемуаристика поповнилася ще одним виданням: у Львові вийшли друком спомини колишніх „юнаків", братів Володимира і Богдана Саламахів, під заголовком „У німецьких казармах і московських казематах гартувалася молодість наша".

Розпочинаючи свою розповідь, В. Саламаха, молодший з братів, дуже вдало з'ясовує суспільне підґрунтя, на якому росло і розвивалося молоде покоління українців у Галичині перед і під час Другої світової війни. Це – сваволя польської окупаційної шовіністичної влади, підпільна діяльність Української Військової Організації, а потім – Організації Українських Націоналістів, постійні арешти і політичні процеси, виховні впливи українських молодечих організацій, читалень „Просвіти" по селах, публікації видавництва „Червона калина", кооперативний рух, проголошення незалежности Карпатської України. Далі – безпощадні окупації Галичини полчищами найбільших у XX ст. двох диктаторів-виродків: комуно-російського Йосифа Сталіна і свого часу його улюбленого союзника, німецького сатрапа Адольфа Гітлера з їх багатомільйонними невинними людськими жертвами, переконали молодих українців, що лише збройною боротьбою можна відновити незалежну українську державу. І якщо трапляється нагода дістати першорядний військовий вишкіл і найсучаснішу військову техніку, хоча б навіть від ворога, то треба таку нагоду використати. Тому молоді хлопці й дівчата почали вступати масово у ряди протилетунського „Юнацтва".

Книга спогадів братів Салама-

(Закінчення на стор. 13)

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

З УВУ надіслали „Свободу“

Наше місто Ватутіне розташоване за 86 кілометрів від обласного центру — Черкас. Живе у місті майже 18 тис. мешканців. Місто засноване 1947 року в зв'язку з освоєнням родовища бурого вугілля. Технічною базою було трофейне устаткування, вивезене з Німеччини. У 1970 році через варварську експлуатацію конструкція німецького велетенського відвального моста завдовжки 300 метрів завалилася. У подальші роки видобуток вугілля проводився невеликими шахтами, і до початку 1990-их років вугільний комплекс був закритий.

Але шахтарі залишилися у цьому поселенні. Вони здебільшого патріотичні, цікавляться подіями в Україні і в світі. Якось Фундація Українського Вільного Університету надіслала мені одне з чисел тижневика „Свобода“, і ми з зацікавленням його читали. Особливо – правду про високих діячів України. Такої правди треба повчитися у журналістів „Свободи“. І дружби та згуртованости українців нам треба навчатися у закордонного українства.

Була б для ватутінців великим дарунком передплата тижневика „Свобода“, яку можна висилати на мою адресу: Василь Дергач, вул. Калініна, 17, кв. 2, Ватутіне, Черкаська область, 20250 Ukraine.

Василь Дергач, письменник
Ватутіне, Черкаська область

Для зручности можновладців

Кожного року „Укрпошта“ збирає пропозиції на випуск поштових марок, художніх конвертів, спеціяльних погашень на наступний рік. Спеціяльний штемпель має напис про якусь подію чи ювілей, а також відповідний малюнок. Спеціяльне погашення проводиться тільки один день, в одному з поштових відділень України. Щоб такі погашення відбувались у кожній області, „Укрпошта“ встановлює їх щороку по два на кожну область.

Цього року в Житомирській області відзначають 75-річчя обласної філармонії і 160-річчя від дня народження письменника Володимира Короленка, а також 100-річчя з дня смерти Лесі Українки (Лариси Косач).

В. Короленко народився 27 липня 1853 року у Житомирі, помер у 1921 році.

Леся Українка народилась у Новограді-Волинському 25 лютого 1871 року, померла 1 серпня 1913 року. Але „Укрпошта“ не відзначає роковин смерти. Спецштемпель можна було назвати „Пам'яті Лесі Українки“. Або дати йому назву „Лесині джерела“. Цьогорічні „Лесині джерела“ відбувалися 27-28 липня. На урочистості були запрошені гості з-за кордону. Між роковинами народження В. Короленка і смерти Лесі Українки „Укрпошта“ вибрала першу дату. Хоч вона не віповідала вимогам „Укрпошти“ – ювілейна дата мала бути кратною 25-ти. Але й це не все. Вшанування В. Короленка і „Лесині джерела“ мали відвідати керівники обласної і міських адміністрацій. Зробити дві справи 27 липня у Житомирі і Новограді-Волинському практично важко. І в „Укрпошті“ знайшли вихід. На штемпелі до дня народження В. Короленка стоїть дата – 25 липня. Але це не відповідає даті його народження – 27 липня. Тоді вирішили з тексту погашення зняти слова „з дня народження“. Просто дата – 25.07.2013 і напис „Володимир Короленко“. Вшанували письменника? Вшанували! І можновладці мали змогу побувати на двох подіях у двох містах: на покладанні квітів до пам'ятника В. Короленкові, а згодом – на урочистостях у Новограді-Волинському. Та чи є це вшануванням письменника?

Виступаючи у Криму, Віктор Янукович назвав Антона Чехова поетом. Щоб не бути невігласом поруч з Президентом України, начальник Департаменту культури обласної адміністрації Юрій Градовський під час літературних читань теж назвав В. Короленка поетом. А громада Житомира не погодилася з діями адміністрації і саме 27 липня принесла квіти до пам'ятника В. Короленкові.

Гарій Макаренко,
Житомир

Уточнення

9 серпня у тижневику була надіслана з КІУС (Канадського інституту українських студій) світлина з відзначення 20-річчя Інституту історичних досліджень у Львові, на якій зображено шість осіб, а у підписі подано сім прізвищ. У підписі мало бути: „На презентації нового числа часопису „Україна модерна“ (зліва): Ярослав Грицак, Федір Турченко, Франко Сисин, Станіслав Кульчицький, Оля Гнатюк, Леонід Зашкільняк“. (Просимо дописувачів перевіряти, чи назви або номери світлин у ваших дописах відповідають їхньому переліковi у текстових підписах.)

* * *

У розповіді про відкриття нового відділу Української Національної Федеральної Кредитової Спілки в Перт-Амбої, Ню-Джерзі, („Свобода“, 16 серпня) прізвище керівника цього відділу написане з помилкою. Має бути – Олексій Будуйкевич.

Шановні дописувачі!
Просимо до надісланих електронною поштою до редакції статтей та вісток додавати Ваші ім'я та прізвище, адресу, число телефону, службову чи громадську посаду.

Правильне написання – „незалежности“

З наближенням 22-ої річниці Незалежности України знову з'явилися привіти, заяви, офіційні програми, концерти з приводу, як часто пишуть, „Незалежності України“.

Довголітній (30 років!) політв'язень, відомий мовознавець Святослав Караванський у своїй книжці „Секрети української мови“ (Київ, 1994), пише у розділі „Два правописи – одна мова“ (стор. 103-104): „На сьогоднішній день існує два українські правописи: в діяспорі та в Україні. Існування двох правописів – це наслідок політики лінґвоциду, якому з початку 1930-их років і до останнього часу було підпорядковано культурне життя України. Замість правопису, розробленого 1928 року Всеукраїнською Академією Наук, в Україні було запроваджено інший правопис, основне завдання якого було максимально – всупереч мовній практиці й традиціям – наблизити українську мову до мови російської“.

Описуючи трагедію нашого народу під сталінським режимом в 1930-их роках, С. Караванський стверджує: „Стероризовані мовознавчі кадри уклали новий український правопис, що ним з дуже незначними змінами от уже 60 років користується українська культура в УССР, а тепер і в незалежній Україні“.

Відтак С. Караванський подає приклади з української мови, перекреслені новим правописом. Зокрема він вказує що правильне „закінчення „и“ в родовому відмінку однини для іменників жіночого роду з двома приголосними на кінці основи замінено на „і“, наприклад „до смерти“, „без совісти“, „без чести“ замінено на „до смерті“, „без совісті“, „без честі“. Очевидно, що до цієї категорії належить і слово „незалежність“.

Може, ці слова стукнуть до сердець тих українців, яким чомусь більше імпонує зросійщення „Незалежности України“, ніж національні почуття.

Лев Іваськів,
Філядельфія

Від редакції. Неправильне написання, яке зауважив Лев Іваськів, зустрічаються хібащо у святкових привітаннях, які надходять до тижневика від читачів, установ та організацій. Не маючи змоги редаґувати ці платні оголошення, редакція просить при надсиланні їх до „Свободи“ перевірити, чи у тексті немає помилки, про яку написав Л. Іваськів.

Г. Сковорода – постать не реґіональна

Національний літературно-меморіяльний музей Григорія Сковороди висловлює щиру вдячність за періодичне висвітлення на сторінках „Свобода“ життя та творчости Григорія Сковороди. Кількість публікацій, присвячених українському першорозуму, або дотичних до його постаті, чимала і може бути основою для досліджень на тему „Григорій Сковорода на шпальтах газети „Свобода“. Власне, можемо говорити про сковородинство як критерій національної ідентичности. Присутність постаті Г. Сковороди в українському духовному світі, вплив його творчости й життя на подальший розвиток національної культури безперечні, засвідчені у багатьох художніх, публіцистичних, наукових творах. Микола Шлемкевич говорив про існування людей особливого сковородинського типу, які творять власне український духовний простір, українську ментальність з притаманними прагненнями духовної свободи. Юрій Шевельов, славіст світового рівня, а також активний дописувач газети „Свобода“ неодноразово підкреслював, що Г. Сковорода – це постать далеко не реґіональна, а шлях модерної України пролягає й через усвідомлення його мудрости та звіряння своїх вчинків за мірилом українського мислителя.

Висловлюємо також щире захоплення і подяку за те, що архів видань за 1893-2012 роки відкритий для всіх. Ми вже цитували матеріяли „Свободи“ про Г. Сковороду на сторінках нашого музею у соціяльних мережах, а незабаром плянуємо зробити серію матеріялів і на сайті музею.

Музей ініціюватиме дослідження на основі цих видань, експонуватиме їх у постійній експозиції та під час тимчасових виставок, цитуватиме й посилатиметься на видання в інтернеті. Сподіваємося на подальшу співпрацю. Будемо вдячні за книги з цією теми, видані за кордоном.

Наша адреса: Національний літературно-меморіяльний музей Г. Сковороди, село Сковородинівка, Золочівський район, Харківська область, 62211 Ukraine.

Наталія Мицай, директор музею
Олена Рибка, заступник директора
село Сковородинівка,
Харківська область

Будинок музею Григорія Сковороди.

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Д-р Рената Голод – голова управи Українського музею

19 липня у „Свободі" було вміщено повідомлення про загальні збори Українського музею в Ню-Йорку, на яких 23 червня головою управи було обрано д-ра Ренату Голод, професора Пенсильванського університету, висококваліфікованого історика мистецтва, члена управи музею від 2011 року. Нижче подаємо докладну розповідь про нового керівника музею.

Д-р Рената Голод, професор історії мистецтва і куратор у розділі Близького Сходу в Музеї археології та антропології Пенсильванського університету, осягнула ступінь доктора наук образотворчих мистецтв в Ґарвардському університеті, ступінь маґістра в галузі історії мистецтв – в Університеті штату Мишиґен, ступінь бакалавра ісламських досліджень – в Університеті Торонто.

Вона провела археологічні та архітектурні польові роботи в Сирії, Ірані, Мароко, Центральній Азії, Туреччині та Україні, завершила археологічну та етноісторичну просторову розвідку на острові Джерба, Туніс. В даний час очолює команду, яка вивчає середньовічний половецький курган в причорноморських степах України.

Р. Голод є співавтором і редактором книг „City in the Desert: An Account of the Archaeological Expedition to Qasr al-Hayr al-Sharqi, Syria, Harvard Middle Eastern Monographs XXIII-XXIV" („Місто в пустелі: археологічна експедиція в Каср аль-Хайр аль-Шаркі, Сирія, Гарвардські близькосхідні монографії XXIII-XXIV"), „Modern Turkish Architecture" („Сучасна турецька архітектура"), „The Mosque and the Modern World" („Мечеть та модерний світ"), „The City in the Islamic World" („Місто в ісламському світі"), „An Island through Time: Jerba Studies" („Острів через віки: Джербинські студії") та інших.

Р. Голод є членом консультативних рад наукових журналів „Muqarnas" (річна публікація ісламської візуальної культури), „Ars Asiatiques" та „International Journal of Islamic Architecture" („Міжнародний журнал ісламської архітектури"). Вона входить до складу Наукового комітету Фонду Макса Ван Берхем (Fondation Max Van Berchem), Женева, була головою Асоціяції істориків ісламського мистецтва (Historians of Islamic Art Association), є членом Наукового Товариства ім. Шевченка Америки та Української Вільної Академії Наук. Вона приєдналася до редакції „Археологія" (журналу Інституту археології, Київ) у 2010 році і була обрана до складу управи Українського музею в Ню-Йорку в 2011 році.

Український музей

Д-р Рената Голод. (Фото з 2009 року)

Телепроєкт організації „Український дар життя"

ҐЛЕН-РАК, Ню-Джерзі. – 16 червня повернулися з подорожі в Україну Юрій Кузьма – президент організації „Український дар життя" (УДЖ), Тед Курмен – координатор програми спостереження і навчання в галузі серця і Джоел Ленсден з організації „Медичні місії для дітей" (Medical Missions for Children). Метою подорожі було встановлення технології далекого зв'язку (Polycom HDX7000) і телекомунікаційного проєкту у Львівській обласній лікарні, Одеському обласному медичному центрі та Інституті невідкладної і відновлюваної хірургії ім. Володимира Гусака в Донецьку.

Проєкт дозволить цим медичним центрам стати активними співучасниками Мережі ґльобальної телемедицини та навчання (Global Telemedicine and Teaching Network) з метою навчання фахівців та обміну досвідом.

Користуючись телемедичним знаряддям, педіятричні хірурги серця разом з кардіологами та службовцями зобов'язалися щомісяця зустрічатися для перевірки найтяжчих справ і розгляду придатної діягностичної інформації (вислідів кардіограм). Ці обласні інституції тепер зможуть долучитися до щотижневої телеконференції в Дитячому кардіоцентрі в Києві. У додатку до цих конференцій медичний штаб матиме доступ до навчальних матеріялів, зможе проводити консультації з хірургами і кардіологами в Америці та інших частинах світу. Після доводенного технічного забезпечення та навчання у всіх трьох місцях, відбулася перша телеконференція.

Представники організації „Український дар життя" в дитячій лікарні.

Майже чотири роки тому Ю. Кузьма і д-р Генрі Ісенберґ з Медичного центру у Вестчестері, відвідали ці три міста, щоб переконати професіоналів, особливо після впливу диктату в СРСР, що знання надходять не тільки вертикально. Д-р Г. Ісенберґ доводив, що через горизонтальні зв'язки та розподіл знань між колеґами можна підвищити дієвість лікування.

Після повернення з тієї подорожі, Ю. Кузьма розпочав заходи щодо започаткування телемедичного проєкту для цих шпиталів.

Найважче у тирирічному процесі було забезпечити кожну установу безперервним доступом до інтернету та можливістю передання конференцій та діягнозування пацієнтів. Переговори щодо контракту з українською компанією „Укртелеком" стали складнішими після її набуття австрійською компанією, що розтягнуло переговори на два з половиною роки. Дорадник організації „Український дар життя" Марта Кокольська досягла допомоги від дипломатичних установ та Міністерства охорони здоров'я України.

Організація УДЖ була заснована 1996 року, щоб допомогти дітям, які хворіють вродженими вадами серця. За останніх 16 років УДЖ врятувала або підвищила якість життя понад 650 дітей через свої програми „Операція – дитяча кардіоопіка" (Operation Child Cardio Care – OpCCCare). Спочатку, через програму OpCCCare в Америці проведено операції понад 100 дітей в шістьох американських шпиталях. Від 2000 року понад 500 операцій, які можна було зробити в Україні,були спонзоровані програмою OpCCCare в Україні, координовані Стефанією-Андре Савіцькою. У додатку до постійних та щедрих жертводавців на УДЖ, витрати на ці операції були покриті через партнерство з шпиталями, Rotary District 7490 і ґрантами від Rotary International та Рейшел Купер Фундації (Rachael Cooper Foundation).

Під час перших відвідин України виявилося, що більшість устаткування, пересланого добродійними організаціями, не використовується через відсутність інструкцій або складових частин. Відтак УДЖ стала джерелом медичного знаряддя, яке можна використовувати в Україні.

УДЖ заініціювала навчання медиків з України у трьох амери-

(Закінчення на стор. 9)

Три дні тривав український фестиваль

Люба Микитюк

ПАРМА, Огайо. – Парафія Української католицької церкви Покрови Пресвятої Богородиці 2-4 серпня провела український фестиваль. Свято відкрили о. Михайло Дроздовський, Єпископ Іван Бура і ведуча Оля Міґелич. Фестиваль спонзорували 39 компаній.

Відкрив музичну програму українськими піснями гурт „Зорепад" з Торонто (Микола Романко, Микола Стадник, Михайло Довбинюк та Василь Іваницак). Далі виступали танцювальний ансамбль „Каштан" (керувник Діяна Продан), вокальний жіночий ансамбль „Зоря" під керівництвом Олі Чепак, скрипаль-віртуоз Василь Попадюк з оркестрою.

До українських страв запрошували гостей Леся Сироїжка, Ліля Хомин, Люба Василина, Оксан Сенчина, Леся Коцюбаєва, Ірина Гап'юк і Олеся Покотська. Смачні вареники приготували Оксан Дем'янчук, Марія Орищенко, Наталя Лозинська, Надя Скабик і Оля Кордуба, а також ветеранки української кухні Марія Крислата, Юля Юрків, Ярослава Лобай, Юля Бойко, Іванка Шкарупа. На подвір'ю смажив м'ясо Олег Вільшанецький, напої готувала Ярина Скабик.

На акордеоні грав полтавець Євген Кобіцький, який до США приїхав у 1951 році, тепер живе в Північній Кароляйні. Між музикою пригадував він таборові роки разом з ровесниками Олею Довгаль (Михайлюк) з чоловіком Іваном і Танею Акерман (Гурою) з чоловіком Миколою. Батько Тані Альберт Акерман був в таборі вчителем німецької мови.

На ярмарку представив свої картини Віктор Желавський зі Львова, пропонували ювелірні вироби фірма „Барвінок" (Роксоляна Заболотна, Дарина Кутуза, Ігор Коваль), сімейна комапнія „Золотий лев" з Ню-Джерзі.

Керівником триденного свята був Володимир Чепак.

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Танцюють коронаційний вальс „Міс Союзівка-2014" Наталя Сердюк і Михайло Козюпа.

„Міс Союзівка-2014" – Наталя Сердюк

Соня Семанишин

КЕРГОНКСОН, Ню-Йорк. – Центр української спадщини на Союзівці заздалегідь оголосив збір кандидатур на здобуття звання „Міс Союзівка-2014". Кандидаток на звання розглянуло журі, в складі якого були Богданка Пужик – координатор щорічних зустрічей на Союзівці американських сімей, які адоптували дітей з України, з метою ознайомлення їх з історією та культурою України і зустрічей з працівниками дипломатичних представництв України в США, Христина Ґной-Стасюк – активістка Української скавтської організації Пласт (куреня „Спартанки" та станиці в Нюарку, Ню-Джерзі), Роман Гірняк – правник, радний в Рендолфі, Ню-Джерзі, педагогічний дорадник Шкільної Ради при Українському Конґресовому Комітеті Америки.

Ґості імпрези мали обід, після якого зустрілися у „Веселці", де для них грала оркестра „Темпо". Вальси, танґо, польки і коломийка супроводжували вибори „Міс Союзівки-2014".

„Міс Союзівка-2013" Катя Ґошовська подякувала Українському Народному Союзові, головному управителеві Союзівки Несторові Паславському та працівникам оселі за підтримку у 2013 році.

Були представлені кандидатки на звання „Міс Союзівка-2014": Лариса Дрочак з Оборну, Ню-Йорк, студентка другого курсу Ратґерського університету, членка УНСоюзу і Спілки Української Молоді, учасниця Школи танцю ім. Роми Прийми-Богачевської, Наталя Сердюк з Плімуту, Масачусетс, студентка Мишиґенського університету, яка студіює кримінальне право, членка УНСоюзу, Пласту, Української православної ліґи і „Phi Beta Phi".

Переможницею була оголошена Н. Сердюк. Їй вручили квіти і вінок, а перший заступник президента УНСоюзу Михайло Козюпа запросив на танець. Відбувся чарівний вечір під зорями, у якому брали участь скарбник УНСоюзу Рома Лісович і численні колишні „Міс Союзівки".

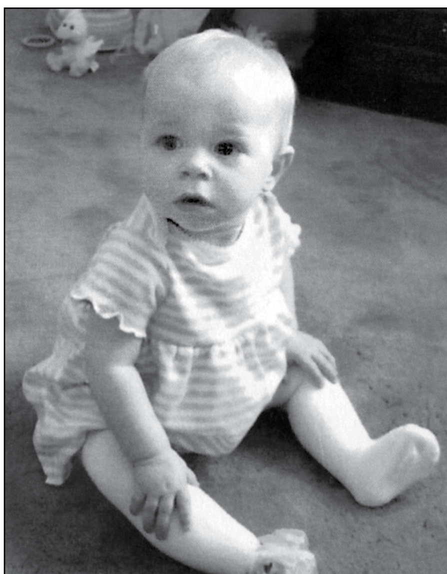

„Міс Союзівка-2014" Наталя Сердюк. (Фото: Андрій Гречак)

НОВІ ЧЛЕНИ УНСоюзу

Юлія Вознюк, дочка Наталії і Сергія П. Вознюків з Савт-Рівер, Ню-Джерзі, – нова членка 234-го Відділу УНСоюзу. Свою дочку забезпечили батьки.

Катя-Марія Вілкес, дочка Христини Павелко-Вілкес та Чеслі Вілкеса з Кліфтону, Ню-Джерзі, – нова членка 234-го Відділу УНСоюзу. Її забезпечили Евґен та Ніна Павелки.

Телепроєкт організації...

(Закінчення зі стор. 8)

канських шпиталях, включно з славним на весь світ дитячим шпиталем Філядельфії. 14 хірургів, кардіологів та анестезіологів з України скористалися цією програмою.

Скарбник УДЖ Катя Кузьма зауважує, що здійснення цього проєкту, який має вартість 150 тис. дол., обійшлося УДЖ лише у 20 відс. цієї суми через партнерство з організацією „Медичні місії для дітей" та координування закупів. Одначе, для доступу до нового інтернету („broad bandwidth") на наступні три роки та покращання комп'ютерних програм і устаткування у всіх трьох місцях потрібно 100 тис. дол. Пожертви можна висилати для УДЖ на адресу: Ukrainian Gift of Life Inc., 223 Rock Rd., Suite 333, Glen Rock, NJ 07452. Організація УДЖ є неприбутковою установою. За інформаціями можна телефонувати на число 201-652-4752 або відвідати веб-сторінку www.UkrainianGiftofLife.com.

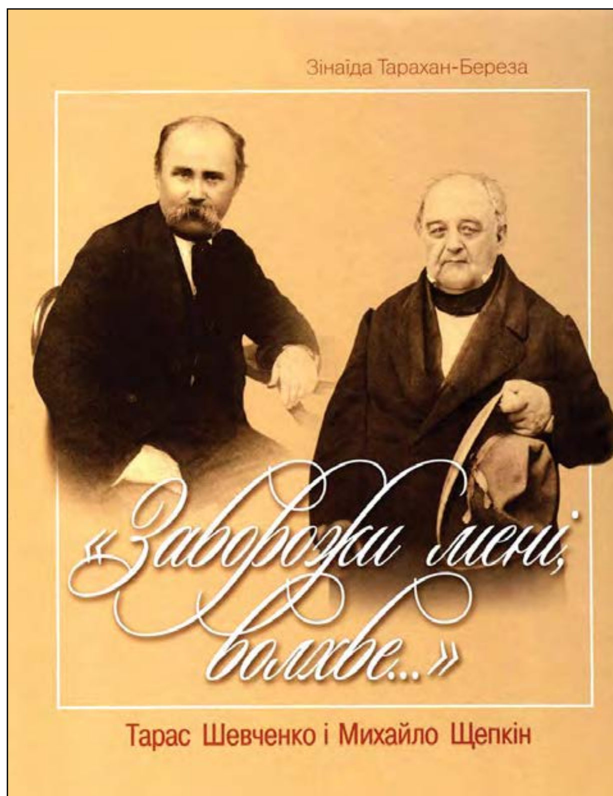
„Український дар життя"

ДО 200-РІЧЧЯ НАРОДЖЕННЯ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

Нова сторіночка у шевченкознавстві

Д-р Володимир Карпинич

Зінаїда Тарахан-Береза. „Заворожи мені, волхве...": Тарас Шевченко і Михайло Щепкін". Київ: „Мистецтво", 2012, 352 стор.

Цого року в київському видавництві „Мистецтво" побачило світ цінне дослідження відомого українського шевченкознавця Зінаїди Тарахан-Берези „Заворожи мені, волхве", присвячене 200-річчю від народження Тараса Шевченка і 225-річчю від народження одного з його близьких друзів Михайла Щепкіна.

Чим же цінне це видання і в якій мірі воно збагачує наукове шевченкознавсво? На базі історичних матеріялів з державних та приватних архівах, музеїв України та інших країн, автор вперше в Україні ґрунтовно дослідила обставини, що стосуються створення портретів юного Тараса Шевченка, зокрема історію портрета знаменитого російського актора і близького Шевченкового приятеля М. Щепкіна. Авторка не лише довела ориґінальність цього портрета, переконливо з'ясувала час появи твору і те, що він належить пензлеві Т. Шевченка, але й висвітлила взаємини М. Щепкіна з Україною і Т. Шевченком і загалом творчий шлях актора.

Ще за життя, пише З. Тарахан-Береза, наш народ вбачав у М. Щепкінові не лише російського актора, як це до цього часу вважали українські та закордонні дослідники, але визнавав його своїм, народним артистом України, який разом з Іваном Котляревським та Григорієм Квіткою-Основ'яненком був основоположником українського національного театру.

Шевченкове коло друзів та приятелів було надзвичайно широке, але при цьому одним з найближчих до нього людей був саме М. Щепкін. Починаючи від першої зустрічі у Києві 1843 року, вони стали вірними друзями, глибоко шанували один одного – як батько й син, як вірні побратими.

Дружба між Т. Шевченком і М. Щепкіним сприяла творчому зростанню обох мистців. Поетична рукописна збірка Т. Шевченка „Три літа" символічно в'яжется з М. Щепкіним. Як доказ, збірка наявно відкривається такими творами як „Чигрине, Чигрине..." та „Заворожи мені, волхве", які поет присвятив артистові. Т. Шевченко щедро дарував своєму дорогому приятелеві оригінали поетичних творів та свої мистецькі роботи. У 1857 році він подарував М. Щепкінові „Автопортрет", виконаний італійським та білим олівцями.

З глибокої вдячности за щирий і відданий догляд хворого Т. Шевченка під час перебування в Москві у 1858 році поет подарував дорогому товаришеві „Портрет Михайла Щепкіна", також виконаний італійським та білим олівцями. Мистецтвознавці оцінюють цей твір найкращим в іконографії М. Щепкіна. До цих пір ця праця вважалася єдиним портретом М. Щепкіна роботи Т. Шевченка.

Науковий співробітник Шевченківського національного заповідника в Каневі З Тарахан-Береза відкрила ще один портрет М. Щепкіна роботи Т. Шевченка. Твір, який зберігався у родині Павенцьких у Львові, готувався до академічного видання мистецької спадщини Шевченка 1961-1964 років, до розділу „Сумнівні".

Отож сьогодні ще один живописний шедевр Т. Шевченка повернувся до нашого народу.

Філядельфія

Вишивані портрети від Григорія Кисіля

Станіслав Змієвський

ГАДЯЧ, Полтавська область. – Заслужений майстер народної творчости України, викладач декоративно-прикладного мистецтва Гадяцького училища культури ім. Івана Котляревського Григорій Кисіль запропонував відродити прадавню українську традицію, коли кожну хату прикрашали вишивані портрети Тараса Шевченка. У переддень ювілею Т. Шевченка він готовий дати кожному в руки художні малюнки-схеми для здійснення такого задуму.

Мало не п'ять років майстер працював над створенням альбому „Українська вишивка. Портрети Тараса Шевченка". Це вже четвертий альбом з подібної серії, яка побачила світ у полтавському видавництві „Дивосвіт". У трьох попередніх Г. Кисіль подав зразки народних орнаментів Полтавщини, вишукані решетилівські узори вишивок білим по білому, запропонував широкий вибір абеток і цифр для вишиваних написів різного характеру й призначення, опублікував серію портретів видатних людей Полтавщини. Видавництво надрукує новий альбом накладом 500 примірників.

Заслужений майстер народної творчости України Григорій Кисіль. (Фото: Сергій Горицвіт)

Українці з Польщі відвідали Шевченків край

Олександер Костирко

ЧЕРКАСИ. – Шевченківські місця на Черкащині відвідали 13 серпня 50 українців з Вармінсько-Мазурського воєводства Польщі, родини яких переселили під час акції „Вісла" з околиць Перемишля, Сянока, а також з Бескидів. Це самі переселенці та їхні діти й онуки.

Після перебування в Львові вони приїхали на запрошення настоятеля греко-католицької церкви Пресвятої Покрови о. Юліяна Шеремета, щоб побувати у шевченківських місцях в Каневі, Моринцях, Чигирині. Незвичною подією для гостей була прогулянка по Дніпру на теплоході.

З Черкас гості поїхали до Києва на освячення Патріяршого собору Української Греко-Католицької Церкви.

Під час прогулянки на теплоході гості розповіли, що бані українських церков стали невід'ємною часткою тамтешніх краєвидів. У 1947 році комуністична влада переселила в цей реґіон 60 тис. українців. У воєводстві є села, де українці становлять більшість. Українці – одна з найвпливовіших національних громад цього реґіону. Вони збудували над великими озерами маленьку Україну.

Найбільшим досягненням стали два комплекси українських шкіл і 51 пункт навчання української мови, а також відділ української філології у Вармінсько-Мазурському університеті. На хвилях „Радіо Ольштин" щоденно звучать радіопрограми українською мовою, на реґіональному телебаченні теж є українські телепрограми.

Українці з Польщі під час прогулянки на Дніпрі. (Фото: Олександер Костирко)

НОВІ ВИДАННЯ

Альбом до 100-річчя парафії

„Українська католицька церкви св. Архистратига Михаїла. 1912-2012“. Редакційна колегія (головний редактор Андрій Чорнодольський). Балтимор, Мериленд: 1912, 350 стор.

Левко Хмельковський

До 100-річчя Української католицької церкви св. Архистратига Михаїла в Балтиморі, Мериленд, було вирішено зробити подарунок парафіянам та їхнім нащадкам – випустити книгу-альбом про цей храм „Українська католицька церкви св. Архистратига Михаїла. 1912-2012“. Видання готували Марійка Хмілевська-Улянович, Лариса Янів-Фонтана, Христина Горбачевська, Оля Яремко, Катря Кузьмович-Бовлс, Віка МекФітерс, Галина Пайкович, Оксана Палійчук, о. Василь Сівінський, а очолив їх Андрій Чорнодольський. Художнє оформлення виконали Ірена Бараник і Орест Поліщук. Світлини зробили Наталя Надозірна і Джемі Сютгард.

Книга вийшла велика і гарна. Вона має 350 сторінок, сотні фотографій. Особливо цікаві архівні, історичні світлини. Це весільні фотографії парафіян, світлини з першого причастя, групові знімки громадських організацій при церкві – відділів Союзу Українок Америки, Пласту, Українського кооперативного руху, Організації оборони чотирьох свобід України, Українського музичного інституту, а також Української школи, Марійської дружини та інші.

120 років тому, у 1893 році, українці-католики в Балтиморі, об'єдналися в одній церковній громаді і почали відвідувати Служби Божі у нижній частині Римо-католицької церкви св. Станіслава. Так була заснована майбутня парафія св. Архистратига Михаїла. Юридична її реєстрація відбулася 18 грудня 1913 року. Першим парохом від 1910 року був о. Захарій Орун.

Первісна документація церкви у Балтиморі не збереглася, лише 30 березня 1913 року зазначено хрещення Степана Піша, сина Антонія та Варвари, які походили з Криниці та Волиці. Більшість парафіян були робітниками, заробітки яких не дозволяли вчити дітей у професійних школах. Діти зазнавали утисків у римо-католицьких школах, де критично ставилися до візантійського обряду, одружених священиків, хресного знамення від правого плеча. Багато дітей під тиском оточення втратили усвідомлення свого українського походження.

Лише після Другої світової війни третя хвиля еміґрації поліпшила становище парафії. Більшість парафіян увійшла до Товариства за патріярхальний устрій Української Греко-Католицької Церкви або підтримала його.

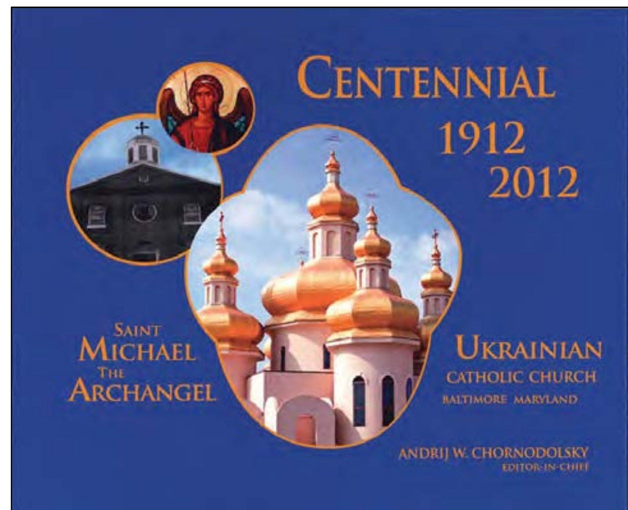
20 священиків змінилися за час існування парафії, яку сьогодні очолює о. Василь Сівінський з села Глядки Тернопільської області. Він у 1994 році приїхав до США з дружиною Галиною і дітьми, а 2004 року став настоятелем двох парафій у Балтиморі.

Перший церковний хор організував у 1913 році Іван Бойко з Бучача, який був дириґентом хору впродовж 30 років. Нинішній керівник хору д-р Назар Калівошко співав у львівському хорі хлопчиків „Дударик“, вчився в дитячій музичній школі ім. Анатолія Кос-Анатольського, брав участь у підпільних Богослужбах УГКЦ. У США він був дириґентом хорів у Норт-Порті, Фльорида, та Клівленді.

Церкву св. Архистратига Михаїла збудували за проєктом архітектора Зенона Мазуркевича, який навчався професії в університетах Торонто і Пенсильванії. Сам він розповідає, що місце будови визнав „омріяним“: „Погляньте, де побудовані наші церкви в інших містах Америки. Як правило, шукають площу, яка найдешевша. Ми збудували багато церков, але дуже мало визначних. Церква у Балтиморі здобула добру репутацію і є важливою частиною міста, його оздобою. Нею пишаються не тільки українці, а весь Балтимор“.

Щодо 100-річчя парафії А. Чорнодольський сказав: „Можливість свободи віросповідання у США відкрила двері та дала нагоду поділитися з нашими сусідами тим, хто ми є, звідки ми прийшли та що принесли в своїх серцях та думках. Народи, предки яких, можливо, ворогували в Европі, опинилися серед дружніх сусідів, і Америка стала для них другою батьківщиною“.

Ця книга – цінний посібник для істориків не тільки у США, а й в Україні. Її можна придбати, звернувшись до головного редактора Андрія Чорнодольського на адресу: Andrew W. Chornodolsky, 655 Budleigh Circle, Timonium, MD 21093.

Книга до 100-річчя парафії.

Церковний хор у 1932 році.

Учасники святкування 100-річчя парафії св. Архистратига Михаїла в Балтиморі.

УКРАЇНА І СВІТ

Пластуни мандрували Україною

о. Олександр Воловенко

ДОНЕЦЬК. – Донецька округа Пласту багато уваги приділяє мандрівкам молоді. Кілька років поспіль проводився табір „Замкове коло", під час якого пластуни оглянули майже всі визначні замки й палаци західніх областей України. Потім були походи до Запорізької та Дніпропетровської областей, де поставало запорозьке козацтво, були „Трипільське коло" на Київщині і вже неодноразово пройдена „Холодноярська проща" на Черкащині, традиційні щорічні мандрівки до християнського князівства Феодоро у Криму.

21-28 липня пластуни станиць Донецька і Авдіївки відвідали Сумську і Чернігівську області, пройшли „Шляхами Сіверщини" (так називалась ця історико-культурна мандрівка-семінар).

Першим пунктом мандрівки був Путивль, в якому плакала Ярославна, виглядаючи князя Ігоря з походу. У Глухові про історію цієї гетьманської столиці пластуни дізнались в краєзнавчому музеї. А Батурин, інша гетьманська столиця, вразила відбудованою цитаделлю і пам'ятниками, присвяченими Батуринській трагедії 1708 року.

У Ніжинському ліцеї, де навчався Микола Гоголь (тепер – Ніжинський університет), для юних мандрівників було несподіванкою, що тут навчалися й інші українські письменники – Євген Гребінка, Леонід Глібов, Євген Гуцало, Юрій Збанацький.

Про Крути багато чули і читали на пластових гутірках. Але виявилось, що на місці бою стоїть не тільки пам'ятник, але і музей у вигляді двох залізничних ешелонів, який відтворює добу визвольних змагань.

Справжнім відкриттям став заповідник „Качанівка", обійстя українських патріотів і меценатів Тарновських, яке стала місцем творчого надхнення для М. Гоголя і Тараса Шевченка, Іллі Рєпіна і Михайла Глінки, Миколи Костомарова і Марка Вовчка.

У Києві пластуни пройшли крізь „Золоті Ворота", а потім від Софіївської площі і Богдана Хмельницького зробили свою прощу до Михайлівського собору. Далі спустилися Андріївським узвозом до пам'ятника гетьманові Петрові Сагайдачному.

Кожного дня на зв'язок з пластунами виходили батьки, які ставили перед своїми дітьми різні завдання. Тому разом з естетичним задоволенням та інтелектуальним навантаженням мандри відзначалися й високою пошуковою активністю.

Донецькі пластуни біля скульптури Ярославни в Путивлі. (Фото: Тетяна Переверзєва)

Перший в Україні бурштиновий храм

Євген Цимбалюк

ДЕМИДІВКА, Луганська область. – Десять років тривало спорудження першого і покищо єдиного в Україні бурштинового храму св. Пантелеймона Істинно-Православної Церкви.

Історія храму почалася у 2002 році, коли зведення церкви започаткував народний цілитель з Дмитрівки Микола Іщенко, причому за власні гроші. Прикрасити церкву бурштином порадив один з земляків, котрий побував у Рівному і відвідав бурштиновий музей. Рівненські майстри взяли участь в оздобленні храму.

Бурштиновий іконостас, довжина якого – 11 метрів, а висота – 3.5 метра, виготовили спеціалісти фірми „Янтар-Полісся". Додали краси бурштиновій церкві також творці з Луганська, Тернополя, Почаєва, особливо в створенні маштабних ікон, яких у храмі – понад 50. На оздоблення храму використано понад 500 кілограмів бурштину вартістю понад 1 млн. грн.

Бурштинові ікони у храмі св. Пантелеймона.

Від редакції. *Істинно-Православна Церква (інша її назва – Катакомбна Церква) постала наприкінці 1920-их років в результаті відмови значної частини православного духовенства та єпископату від співпраці з комуністичним режимом, на що пішов провід Російської Православної Церкви на чолі з Митрополитом Сергієм Страгородським. 2 жовтня 2002 року, у Верхньодніпровську, в храмі св. Олександра, відбувся Архиєрейський собор Української Істинно-Православної Церкви, який обрав Митрополитом Київським Архиєпископа Антонія (Власова). У структурі ІПЦ діють Києво-Одеська та Чернігово-Гомельська єпархії. В Одесі діє пастирське училище ім. св. Іоанна Кронштадського.*

Музей отримав дар з Америки

Світлана Орел

КІРОВОГРАД. – Відомий хореограф українського народного танцю з Філядельфії Галина Козак, переглянувши фільм про Музей історії українського хореографічного мистецтва, захотіла побачити його і приїхала до міста.

Перший в Україні і єдиний у світі Музей історії українського хореографічного мистецтва – це відділ обласного краєзнавчого музею, створений 2004 році. Він розташувався у живописному куточку степового краю, що нагадує про корифеїв українського театру, на території заповідника-музею Івана Тобілевича (Карпенка-Карого) Хутір „Надія", у 30 кілометрах від Кіровограду.

Під час зустрічі в музеї (зліва): Народна артистка України Антоніна Червінська, солістка театру пісні і танцю „Зоряни", який став продовжувачем і спадкоємцем слави „Ятрані" , Галина Козак і директор обласного краєзнавчого музею Наталя Агапеєва.

У 1977 році Г. Козак відвідала концерти Заслуженого ансамблю народного танцю України „Ятрань" під час його виступів в Америці. Попри заборону фільмувати у залі, Г. Козак героїчно зафільмувала всі концерти, які відвідала. Виявилося, що це єдина пам'ять про славнозвісну „Ятрань", адже в Кіровограді ніяких записів не залишилось.

12 травня Г. Козак відвідала Музей історії українського хореографічного мистецтва, а наступного дня в обласному краєзнавчому музеї урочисто передала записи на зберігання до його фондів.

Початок до її візити був покладений у 2012 році, коли Академічний театр музики, пісні і танцю „Зоряни" Кіровоградської обласної філармонії побував у США. Директор філармонії, Заслужений працівник культури України Микола Кравченко та художній керівник „Зорян" Народна артистка України Антоніна Червінська зустрілися з Г. Козак, побували у неї в гостях, де були приємно вражені кількістю зібраних фотографій, відеоматеріялів про перебування ансамблю „Ятрань" у США.

Спілкування з Г. Козак було дуже важливим для співробітників музею, оскільки дало можливість більше дізнатись про колективи, які пропаґують українське танцювальне мистецтво за межами України.

Танцює Галина Козак (фото 1976 року).

Фестиваль „Трипільська толока" відбувся у Легедзиному

Марія Поливач

ЛЕГЕДЗИНЕ, Черкаська область. – У селі Легедзиному 10 серпня відбувся вже шостий фестиваль „Трипільська толока". Якщо у 2008 році організатори просто рятували унікальний музейний проєкт – відтворення трипільського житла, то тепер „Трипільська толока" стала святом, на якому понад 300 осіб узялися, після замішування глини з половою, за розмальовування трипільського житла.

За переказами, назва села Легедзине походить від прізвища козака Легейди, який першим оселився на цих землях та заснував хутір. У 1763 році в селі було збудовано дерев'яну церкву. У межах села виявлено сліди трипільських поселень. Територія цього краю входила до складу Київської Русі.

Місцеві господині частували гостей борщем, гречаною кашею, помідорами, узваром.

У програмі фестивалю було виділено час на екскурсію до місць, де зараз тривають археологічні розкопи на найбільшому в Европі поселенні часів трипільської культури „Тальянки". Екскурсію провели керівник трипільської експедиції, науковий співробітник Інституту археології Володимир Круц та директор Державного історико-культурного заповідника „Трипільська культура" Владислав Чабанюк.

Під вечір учасники фестивалю відвідали майстер-кляси з ліплення горщиків двома методами: стародавнім та з допомогою гончарного кола, вчилися ткати на трипільських станках. Вечеряли козацьким кулішем.

До музичної програми свята запросив всіх Сашко Лірник, який приїхав з-за кордону та привіз з собою дружину і сина. В музичній програмі взяли участь гурти „Рутенія" (Київ), „Вертеп" (Дніпропетровськ), „Намисто" (Калуш).

Завдяки меценатам вперше за останні 10 років були пофарбовані зовнішні стіни музею.

Замішування глини з половою.

Розмальовування трипільського житла. (Фото: Марія Поливач)

Причинок до історії...

(Закінчення зі стор. 6)

хів цінна особливо тому, що завдяки своїй подиву гідній пам'яті вони до подробиць описали всі перипетії їх важкої долі: рекрутський вишкіл, потім постійні зміни дислокації їхньої частини не тільки на території Німеччини, але також на території ще окупованих німцями інших країн, убивчі обстріли їх зеніток союзницькими винищувачами.

Після капітуляції гітлерівської Німеччини брати потрапили у полон до американців, з якого втекли і, прикидаючись „остарбайтерами", тобто насильно вивезеними з України на примусові роботи в Німеччині, почали повну важких пригод мандрівку до рідного Львова, куди прибули 25 серпня 1945 року.

Та недовго брати Б. і В. Саламахи втішалися вільним життям, бо лицемірний негідник доніс на них до органів совєтської контррозвідки, і їх засудили до 10 років важких робіт у ґулаґу.

У своїх споминах вони з яскравим талантом змальовують всі жахливі поневіряння на засланні. Їх книжка є вельми бажаним додатком до нашої мізерної обізнаности про українське патріотичне юнацтво часів Другої світової війни.

Александрія, Вірджінія

ПОДОРОЖІ

Відродження українського села та зелений туризм

Олександер Вівчарик

ПЛЕСКАЧІВКА, Черкаська область. – Вкриті густим лісом пагорби ніжно обійняли поселення, ніби намисто – лебедину шию вродливої дівчини. У селі 12 червня побували журналісти України на запрошення Українського освітнього центру реформ. у співпраці з Проєктом Американського аґентства з міжнародного розвитку (United States Agency for International Development – USAID) „АґроІнвест" та Спілкою сприяння розвитку сільського зеленого туризму в Україні. Метою проєкту USAID „АґроІнвест" є сприяння розвиткові сільського господарства України.

Сільський голова Володимир Захарченко розповів гостям, що два з половиною роки тому, коли він очолив сільську громаду, у селі не працював клюб, не було торгівлі. Сьогодні ситуація поліпшилася, хоча проблем ще багато. Найболючіша – відсутність роботи для населення. Раніше тут діяли склодувний завод, цегельня, винокурня. Місцеві жителі були вправними садівниками, теслями, столярами, виготовляли колеса до возів. Нині від минулих досягнень залишилася хібащо історія.

Сергій Тимофіїв біля реманенту плескачівських селян у сільському музеї. (Фото: Олександер Вівчарик)

Музейний працівник Галина Ковбаса тче рядна просто у музеї. (Фото: Олександер Вівчарик)

От її і вирішив використати сільський голова, щоб дати новий поштовх розвиткові села, залучити туристів. У згоді з головою районного осередку сільського зеленого туризму Черкащини Сергієм Тимофієвим спорудив у сільській бібліотеці музей стародавнього побуту та народних ремесел Плескачівки. Журналісти побачили діючий ткацький верстат, весільні рушники, інструменти прадавніх часів, старовинні дерев'яні і глиняні тарілки, жлукто, млин, гасівку, під світлом якої вечеряли колись українці, давні світлини, зокрема фотографію відомого в минулому скрипаля з Плескачівки Андрія Овчаренка.

Директор сільського будинку культури Катерина Перепелиця, показуючи колодки для жіночих чобіток, зізналася, що за них на етнофестивалі „Торба", який відбувався у Смілі, пропонував високу ціни гість-чужинець.

В. Захарченко сприяв у створенні в селі зеленої садиби „Очеретяна хата". С. Тимофіїв кілька років тому вже заснував подібну садибу під назвою „Холодноярський зорепад" у сусідньому селі Сунки. Є й інші зелені садиби на Смілянщині. Сунки і Плескачівка територіяльно належать до Холодного Яру, тож туристам є що показувати.

Перед учасниками тури виступило подружжя Тетяни і Олексія Юрченків з родового помістя „Ясний день". Вони частували гостей трав'яними сумішами, власноруч виготовленими солодощами і цільним домашнім хлібом, створеним з молитвами за старовинною рецептурою.

Зелений туризм допомагає вирішувати проблеми українського села. На Черкащині до цієї справи долучилися власники садиб і громадські організації. Смілянський район став єдиним на Черкащині, в якому прийнято програму розвитку сільського зеленого туризму.

Привиди Дубенського замку

Євген Цимбалюк

ДУБНО, Рівненська область. – Замок, овіяний багатовіковою славою, нині служить сучасникам в пізнанні історії, відродженні культурної спадщини. У ньому відкрито експозицію „Каземати XVII ст.", створену на основі опису коштовностей від 1616 року. Цей давній реєстр скарбів, зброї, харчів був віднайдений в архівах і перекладений музейниками з польської мови.

У приміщеннях підземелля, які досі пустували, працівники заповідника власними зусиллями від-

(Закінчення на стор. 19)

Макет козацької гармати.

Привіти з літніх Пластових таборів

Табір новаків „Стародавня Олімпіяда“ на оселі „Вовча Тропа“ в Іст-Четгемі, Ню-Йорку.

Табір „У світі містичних чудес“ на оселі „Вовча Тропа“.

Табір пластових юнаків „Сини Шевченка, свого не цурайтесь“ на оселі „Вовча Тропа“.

Табір пластових юнаків і юначок „Геройська слава надихає тебе“ на оселі „Новий Сокіл“ в Норт-Колінс, Ню-Йорку.

Табір пластових юначок „В серці маємо те, що не вмирає“ на оселі „Вовча Тропа“.

Табір пластових новаків „Таємниці зачарованого лісу“ на оселі „Новий Сокіл“.

Табір старшого юнацтва „Захочеш і будеш“ на оселі „Вовча Тропа“.

СПОРТ

Українці успішно виступили на Чемпіонаті світу з легкої атлетики

Левко Хмельковський

ПАРСИПАНІ, Ню-Джерзі. – Збірна України потрапила у десятку кращих команд за підсумками Чемпіонату світу з легкої атлетики, який відбувся у Москві 13-18 серпня. Дружина України здобула дві золоті й одну бронзову нагороди і розділила восьме місце у медальному заліку з Чехією.

Чемпіонами світу стали Ганна Мальниченко та Богдан Бондаренко, бронзову медалю здобула Ольга Саладуха. Першою у заліку золотих медалів стала команда Росії (сім нагород), другою – США (шість). Найбільше медалів – 25 у США і 17 – у Росії.

Г. Мельниченко народилася 1983 року в Тбілісі, живе в Кременчузі, перемогла у змаганні з семиборства з другим результатом подолавши дистанцію 100 метрів з бар'єрами, надалі Г. Мельниченко захопила першість і не утримувала її аж до завершення змагань.

Лого чемпіонату.

Майже в кожному виді семиборства вона повторювала або була близькою до особистих рекордів. У Москві вона встановила особистий рекорд за сумою семиборства – 6,586 точок. Тренер – Дмитро Льопа.

Б. Бондаренко, харків'янин, народився 1989 року, став чемпіоном світу з стрибків у висоту. У той час, коли його суперники почали змагання з 2.20 метра, Б. Бондаренко стартовою висотою заявив 2.29 метра. Упевнено її подолавши, пропустив 2.32 метра і встановив рекорд чемпіонатів – 2.41 метра.

Була спроба подолати 2.46 метра, але невдала. Проте і без світового рекорду Б. Бондаренко став одним з найголовніших героїв Чемпіонату світу-2013. Разом з ним радів і тренер Віктор Бондаренко, батько чемпіона. Б. Бондаренка втретє поспіль визнали найкращим легкоатлетом липня в Европі. Найкращою атлеткою липня визнано Зузану Гейнову з Чехії.

О. Саладуха 1983 року нардоження, з Донецька, їхала в Москву захищати титул чемпіонки світу з стрибків. Вона була чемпіонкою світу у 2011 році. Але перемогла Катеріне Ібаргуен з Колюмбії. Українка виграла бронзову медалю.

Засоби масової інформації зауважили слабку зацікавленість мешканців Москви Чемпіонатом світу. Бі-Бі-Сі віднзачає: „Коли Президент Росії Володимир Путін оголосив чемпіонат відкритим, трибуни були заповнені на чверть. Близько 240 тис. квитків на чемпіонат довелося поширити безоплатно через районні управи російської столиці. Водночас Бі-Бі-Сі віднзачила високу активність і організованість численних „болільників" з України, які у синіх та жовтих сорочках заповнили сектор стадіону і утворили таким чином національний прапор своєї держави, а також активно підтримували своїх земляків.

Президент Національного олімпійського комітету, віце-президент Міжнародної асоціяції легкоатлетичних федерацій Сергій Бубка привітав атлетів та тренерський склад з успішним виступом на чемпіонаті світу і побажав нових досягнень і світових рекордів.

Успішно виступають українці також на Чемпіонаті світу з плавання серед спортсменів з ураженням опорно-рухового апарату та вадами зору, що триває в Монреалі, Канада. За підсумками двох днів змагань станом на 13 серпня у активі української збірної 21 медаля: вісім золотих, сім срібних і шість бронзових.

Богдан Бондаренко

Ганна Мельниченко

Ольга Саладуха. (Фото: Федерація України з легкої атлетики)

Літня Спортова школа відбулася на Союзівці

Омелян Твардовський

КЕРГОНКСОН, Ню-Йорк. – Спортова літня школа Українського спортово-виховного товариства. „Чорноморська Січ" уже 44-ий раз успішно відбулася на Союзівці. В останні роки кількість учасників школи постійно зростає, тому цим разом провід школи не зміг прийняти усіх бажаючих з огляду на брак приміщення. На вишколі в першому тижні, 22-27 липня, побувало 74 учасників, в другому тижні, 28 липня-3 серпня – 70 юначок і юнаків, які прибули з різних штатів США, з Канади і України. Вишкіл проводили визначні фахівці з копаного м'яча, відбиванки, тенісу і плавання.

Додатково включено до вишколу юнацтва розвагову програму, за якою юнацтво вивчає українські пісні і деклямації, переважно на патріотичні теми. В цьому році цією програмою завідувала учителька українознавства Ярослава Данищук. Юні учасники вишколу двічі виступали з концертами перед своїми батьками та гостями перед виїздами додому.

З копаного м'ячі протягом двох тижнів вишколом займалися Тарас Попович і Ярослав Твардовський. З відбиванки вишкіл провадили ветеран Спортової школи Богдан Гриник з допомогою в першому тижні Іванки Гриник і в другому тижні – Оксани Куривчак, яка успішно дебютувала в Спортовій школі.

У тенісі в першому тижні працювали колишня чемпіонка американських і українських змагань Зеня Олесницька та її чоловік, вихованець „Чорноморської Січі" Любко Олесницький. В другому тижні успішно провадили вишкіл д-р Олег Слупчинський і Михайло Келаган, обидва з чемпіонськими званнями в Ню-Джерзі. Третім інструктором тенісу був Маркіян Мартинець.

В плавацькому вишколі працював колишній визначний змагун Роман Гірняк, який виконував теж обов'язок опікуна хлопців і був директором табору. Опікунками дівчат були Таїса Бокало і Я. Данищук.

В проводі школи співпрацював теж засновник і довголітній керівник, сучасний голова УСВТ „Чорноморська Січ" Омелян Твардовський.

Під час підготування до Українських спортових ігор молоді учасників змагань з легкої атлетики тренував Дмитро Куривчак. Майже усі учасники взяли участь в іграх молоді, де здобули значне число золотих, срібних і бронзових медалів.

Усі одержали пам'яткові нагороди під час прощального обіду. Успіху Спортової школи сприяла адміністрація Союзівки на чолі з управителем Нестором Паславським.

Учасники і інструктори Спортової школи „Чорноморської Січі" перед пам'ятником гетьмана Івана Мазепи на Союзівці.

Шановні дописувачі!

Просимо у своїх електронних листах до редакції подавати Ваші поштові адреси та числа телефонів.

Привиди Дубенського...

(Закінчення зі стор. 14)

творили колишню епоху. В результаті вийшла цікава виставка. Тут є макетний показ середньовічних сцен, різноманітна зброя, запаси продовольства, екскурс в минуле.

А також зібрано знаряддя для тортур і покарань, які використовувалися в давнину. Серед них – диба, гільйотина, паля, ганебний стовп, станки для розтягування тіла і заливання водою, „крісло Мойсея", знаряддя для підвішування на гак та для колесування. Усі вони – точні дерев'яні копії предметів старовини, зроблені фаховими працівниками заповідника за кресленнями, знайденими в бібліотеках та музеях.

На замовлення екскурсійних груп на виставці проводиться театралізоване дійство. Але не для того, щоб навіяти жах, а щоб засвідчити правдивість історії та реалії людського буття.

Загалом протягом останнього часу в заповіднику, як зазначив його директор Леонід Кичатий, відкрито сім постійно діючих виставок, які стали своєрідним стимулом для напливу туристів. Кількість відвідувачів заповідника за рік наблизилася до 100 тис. осіб.

У давнину дубенська фортеця була чи не найбагатшою у Європі, а нині, відроджена та багато в чому примножена, повинна відтворювати для сучасників багатющу колишню історію. Зокрема йдеться про втілення цікавого проєкту „Леґенди та привиди Дубенського замку", в рамках якого діятимуть й нічні екскурсії. Продовжиться також практика проведення „історичних" весіль на території замку. Буде організовано ряд фестивалів та свят.

В Першу Болючу Річницю
Відходу у Божу Вічність
мойого найдорожчого Мужа

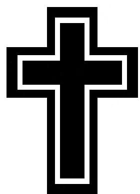
св. п.

д-ра Ярослава Музички

будуть відправлені Заупокійні св. Літургії 4 вересня 2013 р. в:

- церкві Блаженних Мучеників Української Католицької Церкви - Львів, УКУ
- катедрі Непорочного Зачаття Пресвятої Діви Марії - Тернопіль
- храмі Зіслання св. Духа - Донецьк
- катедрі св. Йосафата - Клівленд, США
- церкві св. Андрія - Парма, США
- каплиці Пресвятої Діви Марії - Фльорида, США

Про молитви за душу Покійного
просить
дружина – Ляриса Музичка

Ділимося сумною вісткою,
що 16 червня 2013 року,
в Йонкерсі, Ню-Йорк, відійшла у вічність

св. п.

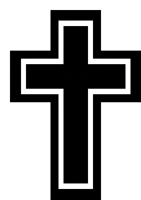
Марія Ференс

з дому Гатала

Марія народилася в Дрогобичі в 1922 році. Пережила Другу світову війну в Європі. Опісля, з чоловіком, еміґрувала до Америки. Марія втратила чоловіка Стефана і доньку Ірину на початку 1960-их років, а другу доньку Оксану в 1994 році. Марія віддала всі сили у виховуванні своїх внуків і внучок: Ростислава, Всеволода, Бояна і Руслани Макаренків. Багато часу та зусилля присвятила праці у громаді та рідній церкві. Марія була улюбленою бабцею і ми будемо дуже за нею скучати.

Вічна Їй пам'ять!

Ділимося сумною вісткою,
що 6 серпня 2013 року
в Ню-Йорку, відійшла
у вічність наша найдорожча
Дружина, Мама і Бабуся

св. п.

д-р мед. Теодора Федорців

з дому Малиняк

нар. 19 вересня 1922 року в Малому Тростянці, Україна.

- Doctor of Medicine, University of Strasbourg, France, 1955
- Intern - St. Francis Hospital, Jersey City, NJ, 1956 - 1957
- Resident in Pediatrics, Jersey City Medical Center, NJ, 1957 - 1959

Парастас відбувся 8 серпня 2013 року в похоронному заведенні Walsh-La Bella & Son Funeral Home в Ґлендейл, Н. Й.

Похоронні відправи відбулися 9 серпня 2013 року з церкви Покрови Божої Матері в Озон-Парку, Н. Й., а відтак на цвинтарі св. Духа в Гемптонбурґу, Н. Й.

Залишилися у глибокому смутку:

чоловік	- д-р мед. Василь Федорців
донька	- Маруся Антонів з чоловіком Мироном
сини	- Борис з дружиною Джуді Мей
	- Роман з дружиною Іванкою
внуки	- Алія і Юліян
сестрінка	- Люба Вальків з чоловіком Романом та дітьми Миросею і Борисом

дорога приятелька - Слава Салук з родиною
Ближча і дальша родина в США, Канаді й Україні.

Вічна Їй пам'ять!

Для вшанування пам'яті покійної, просимо бажаючих складати пожертви на:

St. Mary's Ukrainian Catholic Church
97-06 87th St.,
Ozone Park, NY 11416

або на

Holy Cross Family Monastery in Hoshiv, Ukraine,
Sisters of the Most Holy Family
Ukrainian Federal Credit Union
107 Eastern Ave.
Dedham, MA 02026